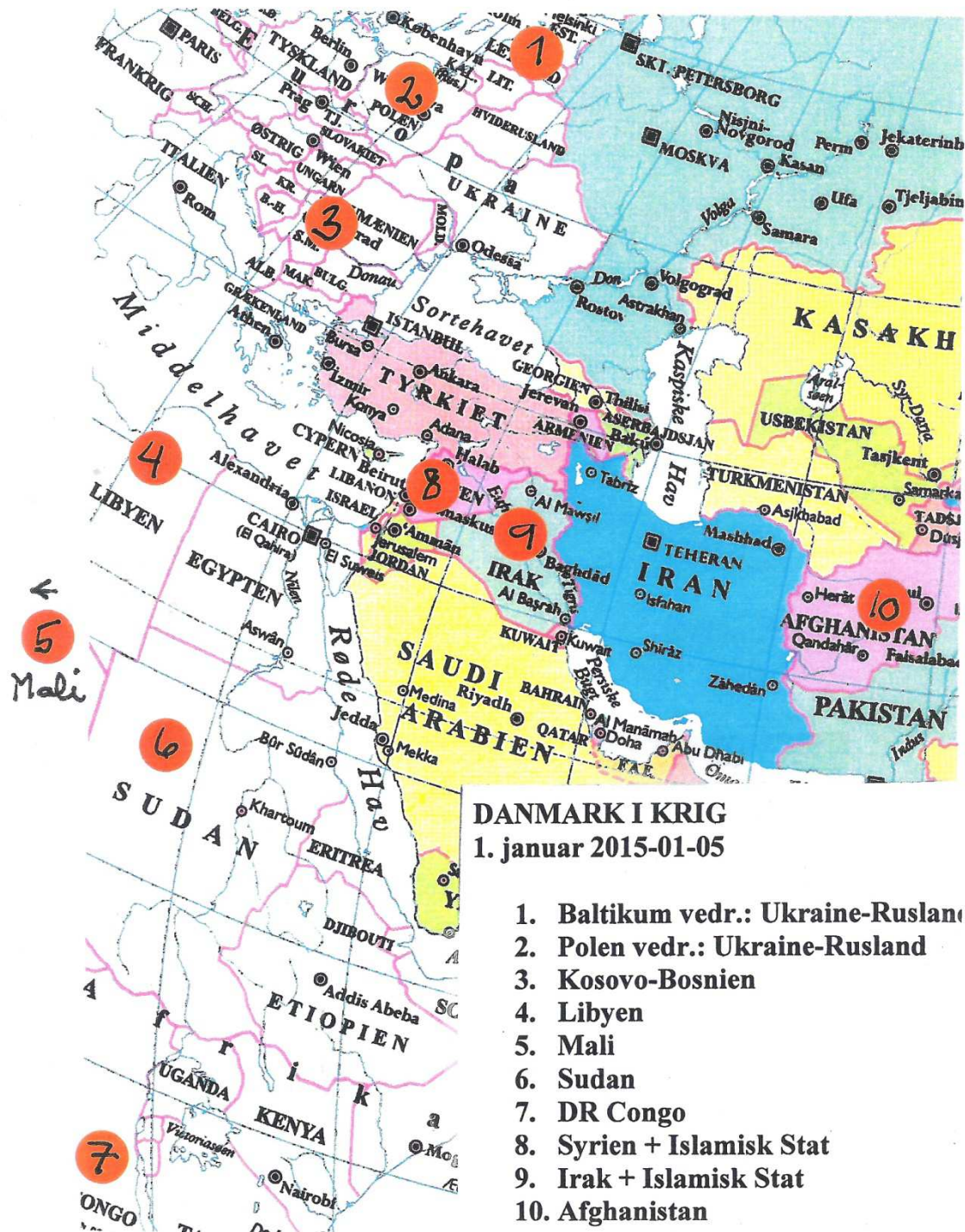

DANMARK ER I KRIG

- gør oprør

af Ron Ridenour

DANMARK er i KRIG - gør oprør

Skrevet af Ron Ridenour

**Illustreret og redigeret af
Jette Salling**

**Udgiver
Oktober Forlag**

Trykt i februar 2015

Tak til Stéphane Hessel

Pris 30 kr
- 20 kr hvis du ikke har råd

Pjecen kan bestilles på
aktiv@tidtilfred.nu
- tillægges forsendelse

Tryk: Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1
1750 København V

ISBN 9788790609214

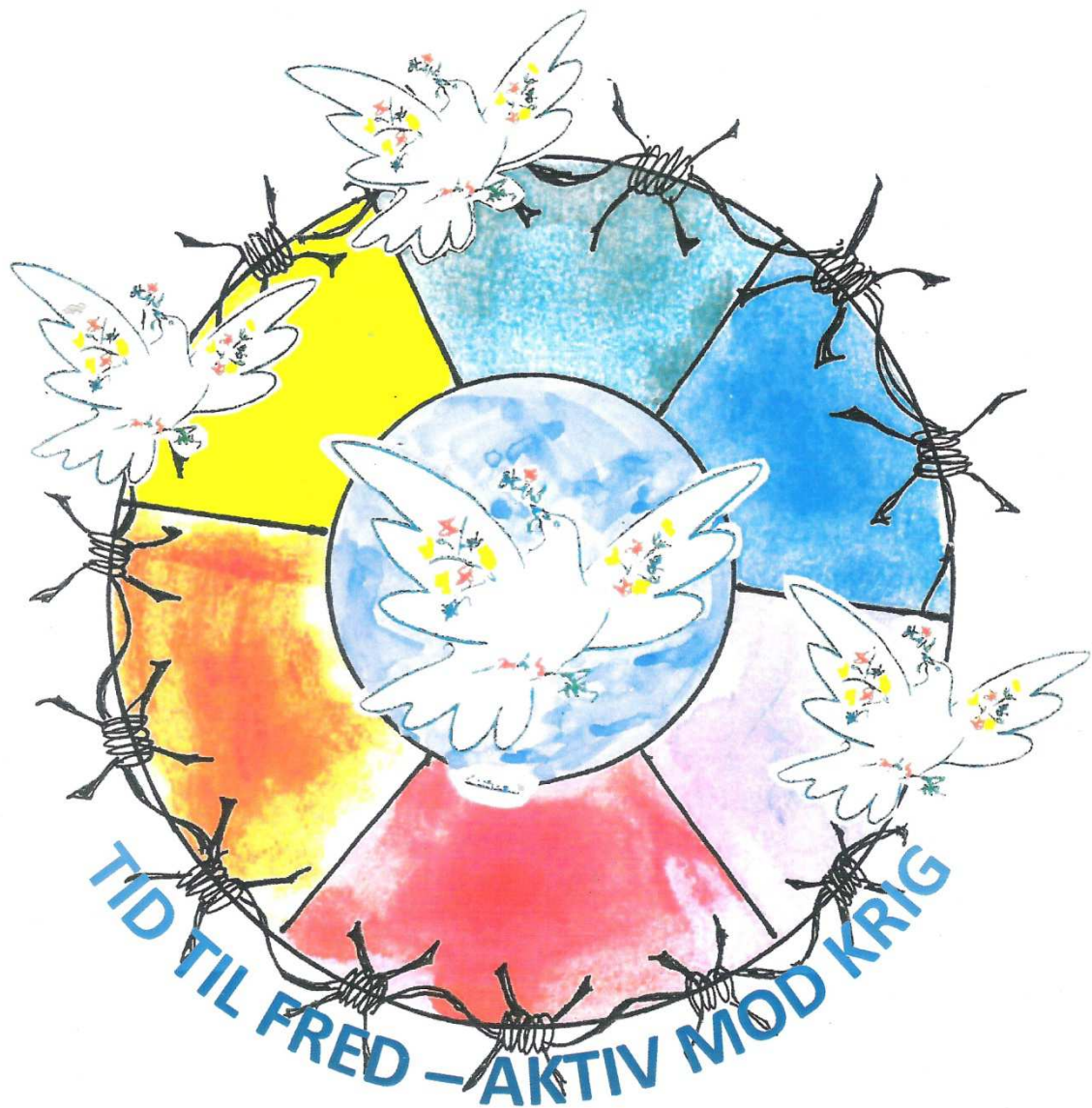
TID TIL FRED – aktiv mod krig
har deltaget i redigeringen af denne pjece.
Forfatter er Ron Ridenour

TID TIL FRED – aktiv mod krig har som fælles
udgangspunkt disse teser

- **Sandheden er krigens første offer -
viden og oplysning er vores våben**
- **Frygten er krigens følgesvend - tryghed
skabes kun med fred**
- **Med krig følger krigsproduktion i stedet
for samfundsgavnlig produktion og
social omsorg**
- **Krig følges med samfundsødelæggelser,
tortur og flygtningestrømme,
klimakatastrofer og genetiske skader
gennem mange generationer**
- **Fascisme, nazisme og racisme er krigens
redskaber**
- **Krig er terror og bringer ikke fred**
- **Samfundets ressourcer skal bruges til
gavn for alle - samfundet er os**
- **Jordens ressourcer skal bruges i balance
med naturen - fremtiden er vores**
- **Alle nationer har ret til selv-
bestemmelse og til at forsvare deres
land og eksistens**

INDHOLD

1. DANMARKS AKTIVISTISKE UDENRIGS POLITIK.....	5
2. AFGANISTAN.....	9
3. IRAK.....	11
4. SYRIEN	21
5. AFRIKA	25
6. EKS JUGOSLAVIEN.....	32
7. UKRAINE	35
8. OPRØR ER NØDVENDIGT.....	38

KRIG

- *dræber og torturerer mennesker**
- *forurener kloden og mennesker**
- *spredter terrorisme, frygt og flygtninge**
- *skaber overvågning, had og racisme**
- *forringer velfærden**
- *demoraliserer**

1. DANMARKS AKTIVISTISKE UDENRIGS POLITIK

Danmarks udenrigspolitik er ændret fra neutralitet, som har været bærende siden nederlaget i den slesvigske krig, i 1864. Da staten deltog i FNs stiftende generalforsamling i 1945, betød det formelt afgivelse af suverænitet til FNs sikkerhedsråd. I løbet af den kolde krig, som Winston Churchill og Harry Truman lancerede mod Sovjet Unionen¹, gik landet i april 1949 ind i NATO (North Atlantic Pact), sammen med 11 andre lande. I 1973 indgik Danmark i det økonomiske samarbejde i EF, som senere udviklede sig til den Europæiske Union (EU).

Det lykkes den folkelige Kampagnen mod Atomvåben i begyndelsen af 1960'erne at forhindre Danmarks regering i at acceptere USA - NATOs atomvåben strategi. Danmark holdt sig også væk fra USAs krig mod Vietnam, Laos og Cambodja.

Udenrigspolitikken var i 1980'erne præget af "fodnotepolitikken", der betegnede et brud med NATOs "dobbeltbeslutning" fra 12. december 1979. Den 24. december, blot 12 dage efter vedtagelsen, marcherede sovjetiske tropper ind i Afghanistan.²

Med sin dobbeltbeslutning opstillede NATO 572 Pershing 11 og Tomahawk missiler i flere vesteuropæiske lande. Danmark skulle have været et af dem. USA opfandt udtrykket "Denmarkization" om en udenrigspolitik, der undsiger brugen af atomvåben.

Der var store protester i mange lande mod atomvåben og atomkrig, hvor fredsbevægelser opnåede bred opbakning fra befolkningerne, hvilket lagde pres på de socialdemokratiske regeringer i Vesteuropa. En stor del af Europa anså USAs udenrigspolitik som aggressiv. Udtrykket "Ronald Reagan vil kæmpe til sidste europæer" blev populært i mange lande. Det var dog kun i Danmark missilerne blev effektivt afvist.

På det tidspunkt var Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og venstrefløjen modstandere af opstilling af raketter. RV stemte samtidig for Poul Schlüter regeringens økonomiske politik. Efter valget i maj 1988 dannedes en trekløverregering med V, K og RV, hvorved det alternative flertal bag fodnotepolitikken gik i opløsning. Fra 1989 indtil nu har alle regeringer betragtede deres udenrigspolitik som et "aktivt"

engagement med NATO og især med USA efter 11. september 2001.

Forsvarets rolle og omkostninger

Forsvarsministeriet skriver: "Udviklingen i den sikkerhedspolitiske situation i Europa har siden begyndelsen af 1990'erne gjort det nødvendigt at ændre forsvarets internationale rolle. Det har betydet et større dansk internationalt engagement - og involveret både hæren, søværnet og flyvevåbnet.

Siden 1990 har hæren haft enheder på Balkan, i Irak, og aktuelt i Afghanistan. Søværnet har deltaget med enheder i Middelhavet, den Persiske Golf, ved Gibraltar strædet og i Adénbugten. Flyvevåbnet har opereret i Afghanistan, Libyen og, Mali. De danske soldater har deltaget i den internationale kamp mod terrorisme, i fredsskabende og fredsstøttende operationer under barske vilkår langt fra Danmarks grænser.

Konstant er der danske soldater rundt omkring i verden i et internationalt engagement, der næppe bliver mindre krævende i de kommende år."³

"18 års militært engagement i udlandet. Mellem 1992 og 2009 har Danmark deltaget i 60 militære missioner i 35 lande. Godt 26.000 soldater har været udsendt i den periode. Halvdelen af dem har været af sted en enkelt gang, under hver tiende er rejst ud og kommet hjem mere end fem gange.

I alt har de 26.000 soldater været udsendt knap 54.000 gange. Seks ud af ti gange har målet for soldatens rejse været Eksjugoslavien. I 2009 gik syv af ti udsendelser til Afghanistan. Antallet af årlige udsendelser er fordoblet i perioden, og var højest i 2007, hvor soldaterne tog godt 4500 ture. Mellem 1992 og 2009 har 51 soldater mistet livet i felten, og 123 er blevet såret."⁴

Ifølge de tal blev alle døde soldater dræbt i Afghanistan og Irak, derfra stammer også de fleste af de sårede. 41 begik selvmord efter hjemsendelsen. Antallet på 123 sårede passer ikke sammen med Forsvarsministeriets tal med 200 alene i Afghanistan. Antallet af udsendt soldater passer ikke, da der har været op mod 30.000 udsendte over en 25 års periode i eks Jugoslavien. Antallet af dræbte passer heller ikke sammen idet

mindst fire soldater blev dræbt i krigene i Jugoslavien. (Se kapitel 6.)

En 2014 rapport skrevet af Center for Selvmordsforskning fandt, at mellem 1992 og 2013 var der 298 selvmordsforsøg. 47 ud af de 29.774 udsendte soldater, tog deres eget liv.⁵

Den første militære indsats var i den første Golfkrig ("Operation Desert Shield"), da Danmark sendte korvetten Olfert Fischer, til Den Persiske Golf den 2. august 1990 for at hjælpe USAs og Storbritanniens flåde. Danmark var dermed involveret i blokaden mod Irak i konflikten mellem Irak og Kuwait. USA begyndte at bombe Irak den 17. januar 1991 og snart efter landsatte de tropper ("Operation Desert Storm"). Danmark var med indtil de allierede sejrede den 28. februar.

Siden hen har forsvarsministeriet konstateret, at deres opgaver ikke længere kun er forsvar. Militæret skal gennemføre internationale opgaver for at fremme *"fred, demokrati og menneskerettigheder"*. Ifølge Dansk Institut for Internationale Studies (DIIS) rapport i 2011, *"Hvad fik Danmark ud af det"*, har krigsdeltagelse i Afghanistan og Irak givet den danske stat bedre adgang til *"højststående beslutningstagere i Washington"*.

En sådan indflydelse koster penge og liv. *"Det danske forsvars budget er på ca. 21 mia. og er dermed statens femtestørste budgetpost; væsentligt mindre end Socialministeriet (ca. 110 mia. kr.), Beskæftigelsesministeriet (ca. 67 mia. kr.), Indenrigs- og Sundhedsministeriet (ca. 66 mia. kr.) samt Undervisningsministeriet (ca. 33 mia. kr.)."*⁶

I 2014 var forswarets budget 22,5 mia. kr. (3.3 %) af et statsbudget på ca. 700 mia. kr.

Forsvarsministeriet mener: *"Siden begyndelsen af 1990'erne har udviklingen i den sikkerhedspolitiske situation i Europa nødvendiggjort en betydelig ændring af dansk forsvars internationale rolle og dermed øget det danske internationale engagement."*

*"Danskere kigger med over hele kloden. Hæren er bidragyder til både Kosovo, Libanon, Irak og Afghanistan. Men Danmark er ligeledes repræsenteret i mange andre fredsoperationer, helt nøjagtigt 8 missioner...(under kontrol af FN)."*⁷

Danmark sendte 140 danske soldater i et "multi-role logistics company" til Libanons fredsbevarende mission med 12.400 andre soldater fra 30 lande. Det var et FN projekt (United Nations Interim Forces in Lebanon) for at stille op mellem de invaderende Israel tropper og Libanons Hizbollah-milits. Det varede fra december 2009 til november 2011. Danmark er stadig militært involveret i tre andre af disse fredsbevarende missioner: Israel og Liberia med få stabsofficerer, og i Syd Korea. Der deltager stabsofficerer i FN's Command Military Armistice Commissionen på grund af krigen helt tilbage til 1950'erne.

Efter fallitten for den aktivistiske krigsindsats mod Libyens regering i 2011 (se kapitlet om Afrika) har Danmark fundet på en *"stabiliseringsindsats"* til at fremme *"fred og stabilitet"*. Forsvarets bidrag til stabilisering *"kan finde sted både før, under og efter væbnet konflikt,"* skrev fire ministerier i september 2013.⁸

"Indsatsen i Afghanistan er et eksempel på, hvorledes Danmark har anvendt en samtænkt tilgang til en kompliceret stabiliseringsindsats og bragt hele paletten af instrumenter i spil," skriver ministerierne. Danmark bruger flere penge i Afghanistan end noget andet land. Men Afrika er fremtiden for militær og civil bistand for at sikre Danmark mod pirater, og for at udvikle et kontinent med fødevarer til Vesten. Det kommer vi til i kapitlet om Afrika.

Aktivistisk stabiliseringspolitik kræver ikke kun frivillige soldater men også Hjemmeværnets frivillige og personale fra reserven, skrev forsvarsministeriet den 14. december 2014. En ny politisk aftale på forsvarsområdet 2013-17 indebærer *"effektiv ressourceudnyttelse"* af Hjemmeværnets frivillige *"både nationalt og internationalt"*. Der er 47.000 personer i Hjemmeværnet heraf 16.400 aktive.

I år vil den aktivistiske regering og folkettinget tage beslutning om køb af nye kampfly for *"dansk sikkerhed"*, samt om brug af droner og *"cyberangreb"*. For fem-seks år siden snakkede politikerne om at bruge op mod 30 mia. kr. til nye kampfly (sandsynligvis 25-30 amerikanske F-35), det største engangsbeløb for militært udstyr nogensinde. Sidste gang Danmark købte nye kampfly var i 1970'erne, nemlig F-16, og Danmark har 30 af dem endnu.

Ingeniøren” skrev den 20. april 2013: ”Købet af kampfly skulle have været afgjort i 2009, men blev sat på pause i marts 2010 af Løkke-regering. Forklaringen lød, at forsvaret kunne flyve længere tid med de eksisterende F-16. Siden er der kommet ny regering og en ny minister, der har trukket brugen af droner ind i spørgsmålet.” Regeringen har fastsat at aftalen om nye kampfly indgås inden 1. juli 2015.

Hæren har allerede to mindre droner, men vil gerne købe flere amerikanske Global Hawk droner og måske Israelske Hermes droner til overvågning. Ifølge Jens Ringsmose, lektor ved Center for War Studies på Syddansk Universitet, handler nye indkøb om ”alliancehensyn og økonomi. Det taler politikerne bare ikke om, fordi alliancen særligt med USA er mindre accepteret i befolkning.”

Politiken skrev den 2. januar 2015, at Danmark vil kunne ”angribe fjendtlighedsindede stater og organisationer i cyberspace”. For første gang vil Forsvarets Efterretningstjeneste få råderet over et offensivt angrebsvåben. Staten vil afsætte 465 mio. kr. over tre år med henblik på at ramme ”vital computerstyrede infrastruktur”. Mange politikere og militære ledere håber de kan bruge sådanne våben uden at informere Folketingets Udenrigspolitiske Nævn. Beslutningen ventes til foråret.

Politiken skriver, at politikerne overvejer om et muligt cyberangreb på f.eks. ”Moskvas vandforsyning” kunne foregå uden Folketingets viden. Så langt er Danmark kommet med sine fjendebilleder for ”fred og stabiliserings” skyld.

¹ Se Winston Churchills tale i Missouri, 5. marts 1946; Truman Doctrine, 12. marts, 1947; og Oliver Stone’s, ”The Untold History of the United States”, 2012

² I april 1978 blev Afghanistans hersker Mohammad Daoud henrettet ved et kup. Det Marxistiske People’s Democratic Party of Afghanistan (PDPA) kom til magten og begyndte flere progressive reformer: kvinders ligestilling med ret til uddannelser og jobs; støtte til fattige og små bønder; og de satte et socialt netværk i gang. De konservative patriarkalske Mujahidenere og store jordejere gjorde oprør og fik opbakning fra CIA og Pentagon. I foråret og sommeren 1979 bad Afghanistans regering gentagne gange Sovjet om at sende tropper men blev afvist indtil NATO besluttede at oprette atomvåben i Vesteuropa. I løbet af den 10-årige krig modtog Mujahidenerne mange milliarder dollars og våben fra USA, UK, Saudi Arabien, Oman, Iran, Egypten og Kina. USA og Pakistans efterretnings tjeneste oprettede Taleban og støttede Osama bin Ladens krigere, som senere hen blev til Al-Qaeda. Sovjet trak sig ud i februar 1989. Krigen kostede ca. 1.5 millioner Afghanistans civile liv og 3 mio. sårede, 15.000 sovjetiske soldaters liv, og ti tusindvis af mujahideenske krigere. Fem millioner afghanere flygtede til Pakistan, Iran og USSR.

3

<http://www2.forsvaret.dk/VIDENOM/UDLAND/Pages/Operationer2.aspx>

4

file:///C:/Documents%20and%20Settings/Ejer/Dokumenter/Downloads/KK_Hjemvendte-soldater.pdf

5

<http://www.selvmoedsforskning.dk/filecache/41942/1417758723/danskeveteraner2014.pdf>

⁶ <http://da.wikipedia.org/wiki/Forsvaret>

7

<http://forsvaret.dk/hst/International%20Info/Pages/default.aspx>

⁸ ”Danmarks Samtænkte Stabiliseringsindsatser i Verdens Brændpunkter”

http://um.dk/da/~media/UM/Danish-site/Documents/Politik-og-diplomati/Nyheder_udenrigspolitik/2013/Danmarks%20samtaenkte%20stabiliseringsindsatser%20i%20verdens%20braendpunkter.pdf

Mexicansk bjerghule i Baja California Sue. 10.800 år gl.
Orkenfarve fra busk. Sort farve fra tang.
Motiv: menneske og dyr.

2. AFGANISTAN

[Folk: 30 millioner. Religion: Islam er officielle stats religion med sharia lov; ca. 85 % er sunnier og resten shiitter.]

Danmark besluttede at støtte USAs krigspolitik mod Afghanistan den 19. oktober 2001. Bare få uger efter Anders Fogh Rasmussen blev statsminister besluttede folkettingen (14. december 2001), at stille danske specialoperationsstyrker til rådighed for den amerikanske operation "Enduring Freedom". Kort efter nytår 2002, sendte forsvarsministeriet 108 soldater fra frømandskorpset og jægerkorpset i krig imod Afghanistans Taleban regering, som USA havde godkendt i 1996. Denne regering blev afsat voldeligt og ulovligt ifølge FN lov.

Der var opposition mod USAs begejstring for vold fra nogle danskere. Allerede den 4. oktober stod de første danskere foran Christiansborg, ca. 400, for at fortælle regeringen, at danskerne ikke skulle forbrødre sig med USA, som sendte sit først skud imod Afghanistan tre dage efter.

Den 7. oktober var den første anti-krigs gruppe døbt, "Nej til Krig og Terror", med et fakkelmøde på Rådhuspladsen. Og dagen efter den danske regering besluttede at gå i krig var Fredsvagten dannet med en fakkel tændt af Lars Rosenblum. Nogle få andre sluttede sig til efterhånden: Bo Richardt (stadig med), Troels Riis, Dorte Grenaa og andre.

*"Regeringen havde besluttet det første skridt til aktiv dansk krigsdeltagelse, med at sende Niels Juel [krigsskib] til det østlige Middelhav."*⁹

FN blev ikke konsulteret før den 20. december 2001, da Sikkerhedsrådet godkendte en fredsbevarende indsats kaldet, International Security Assistance (ISAF). NATO overtog den i august 2003. Taleban forsætter med at gøre modstand mod de invaderende tropper og Danmark forsætter med sin aggression.

1. Den ulovlige krig har kostet 43 danske soldaters liv; 200 sårede (Forsvarsministeriets tal). Der har været op til 750 danske soldater og politifolk til stede på en gang. 10.000 soldater har frivilligt kæmpet mod afghanerne i de 13 år.
2. Danmark har fløjet 743 missioner med F-16 krigsfly; brugt mange helikoptere, transport fly, tanks, tusindvis af maskingeværer,

granatkastere, kanoner og overvågningsdroner.

3. Danmark er dermed medskyldig i ca. 25.000 afghaneres død plus hundred tusind sårede, og er medskyldig i at 2/3 del af befolkning lider af mental sygdom (ifølge Afghanistans sundheds ministerium).
4. Danmark har brugt flere penge i Afghanistan end i noget andet land = 18 mia. kr. fra 2002 til slutning af 2014 - mest på militær¹⁰.

Bistanden er blevet øget fra 50 mio. kr. i 2002 til 496 mio. i 2014. Bistanden vil være 531 mio. i 2015, 531 mio. kr. i 2016, og 643 mio. kr. i 2017. En tredjedel er til Afghanistans militær og politi.¹¹

Fra 65 til 90 % af Afghanistans udgifter er dækket af bistand fra Vestens invaderende lande.

Siden Taleban blev afsat fra regeringsmagten, er Afghanistan blevet verdens største producent af opium, morfin og heroin (80 % af alt i verden). Salget heraf har en værdi på tre mia. dollars, 20 procent af landets BNP. Antallet af stofmisbrugere stiger år for år og udgør 5 % af befolkningen. 1.6 mio. personer er afhængige. Opiumsvalmuemarker udgør 224.000 hektarer jord.

2014 var den blodigste år siden begyndelsen af krigen: 2000 civile døde, plus 5000 afghanske soldater og politifolk. I de 13 år er ca. 90.000 afghanere og 10.000 invasions tropper blevet dræbt.¹²

Efter de sidste danske kamptropper forlod Afghanistan den 1. august 2014, sendte Danmark 185 frivillige soldater til Afghanistan, de var en del af sikrings- og eskortesoldater og rådgivere til rådighed for det afghanske militær.

Efter de sidste NATO tropper trak sig ud den 31. december 2014 sendte Danmark 160 soldater fra hæren og flyvevåbnet med 3 EH 101 Merlin helikoptere til Afghanistan. Det er en del af den nye NATO "mission": Operation Resolute Support, en slags "coalition of the willing" i NATO regi med 12.500 mænd i alt. De skal træne 350.000 afghanske sikkerhedsstyrker mere. Vestens militær vil blive i Afghanistan indtil 2017 og kan opgraderes, "hvis Taleban øger sin styrke".¹³

Hvorfor krig mod Afghanistan

President George Bush påstod, at Taleban gav ly til Al-Qaida, som Bush mente angreb USA den 11. september 2001. Afghanistan måtte aflevere Osama bin Laden og de andre ansvarlige. Taleban sagde, at hvis USA vil bevise påstanden, ville de retsforfølge dem. Bush nægtede at bevise noget som helst og startede bombningerne.

Derefter foreslog Afghanistans næste statsminister Haji Abdul Kabir, at hvis de ville stoppe bombningen og bevise al-Qaidas skyld ville de aflevere dem til et tredje land. Bush sagde, at bombningerne ikke ville blive stoppet. *"There's no need to discuss innocence or guilt. We know he's [bin Laden] guilty."*¹⁴

Det var nok til den danske regering, ledet af socialdemokraten Poul Nyrup Rasmussen, og folketinget for at støtte USA militært: *"skulder ved skulder med Amerika"*, mente Nyrup.

En anden årsag til krigen var et stridspunkt om en rørledning til at transportere olie og gas under Afghanistans jord fra det fossilbrændsels rige Kaspiske Hav-område ud til havne i Pakistan. Projektet var Unocals, et Californisk multinationalt olie selskab, som tilbød Talebans regering \$100 million i gebyr. Værdien var anslået til 200 mia. tønder olie og 33 mia. kubikmeter gas årligt - mange mia. dollars hvert år. Taleban var tøvende og ønskede flere penge. Efter nogle år gik forhandlingen i stå.

William Blum, en tidligere arbejder i USAs State Department, skrev følgende om emnet:

"When those talks with the Taliban stalled in 2001, the Bush administration reportedly threatened the Taliban with military reprisals if the Afghan government did not go along with American demands. On August 2 in Islamabad, US State Department negotiator Christine Rocca

*reiterated to the Taliban ambassador to Pakistan, Abdul Salam Zaeef: 'Either you accept our offer of a carpet of gold [oil], or we bury you under a carpet of bombs'. The talks finally broke down for good a month before 9-11."*¹⁵

Efter USA havde afsat Taleban, satte de Hamid Karzai ind for at lede en regering under amerikansk rådgivning. Hans bror Ahmad arbejdede for CIA. Unocal forhandlede sin olie ledning færdig den 27. december 2002. Afghanistan fik \$400 mio. årligt i gebyr og en andel af gas. Unocal og det Saudiarabiske olieselskab Delta bygger den fra Turkmenistans gas område til Afghanistan og gennem Pakistan til grænsen med Indien. Den bliver 1735 kilometer lang til Afghanistan og vil koste \$7,6 mia. Henry Kissinger var konsulent for Unocals forhandling med Turkmenistan. Halliburton er involverede i aftalen. Dick Cheney var Halliburtons CEO lige før han blev vice-præsident.

Da krigen blev upopulær, fortalte USA - skrev medierne i 2010 - at der var \$ 1000 milliarder at hente fra mineralske råstoffer, der kunne udvindes af undergrunden i Afghanistan. Pentagon udsendte en rapport, som sagde, at undergrunden er rig på jern, kobber, kobolt, guld og litium. Pentagon mente, at Afghanistan kunne blive som oliestaten Saudi-Arabien *"når det gælder litium"*.

⁹ <http://www.fredsvagt.dk/>

¹⁰ Politiken, 30. december 2014

¹¹ Tal kan findes hos de fire ministerier: Udenrigs, Forsvar, Justits og Udvikling og i Politiken.

¹² Politiken, 30. december 2014

¹³ Forsvarsministeriet, Udenrigsministeriet

¹⁴ "The Guardian", 14. Oktober 2001

¹⁵ <http://dissidentvoice.org/2013/06/what-our-presidents-tell-our-young-people/>

3. IRAK

"Enten er I med os, eller også er I med terroristerne", tordnede Præsident George Bush

[Folket: 23 millioner Irakerne er overvejende arabere. Den kurdiske minoritet, 20 % af befolkning, er overvejende koncentreret i de nordlige bjergegne. Mange af dem var med Iran i krigen Iran - Irak fra 1980-88. USA støttede Irak med våben (inklusiv kemiske) og Rusland støttede Iran. Der er også turkmenere, assyriere og babylonere.

Religion: Overvejende islam. Shia muslimerne udgør 62 % af befolkningen og de bor i den sydlige del af landet. Sunni muslimerne udgør ca. 25 - 30 % af befolkningen. De er dominerende i landets centrale del samt blandt kurderne i nord.

Politiske partier: Der var mange partier under Husseins lederskab fra 1968 til 2003, men reel modstand var ikke tilladt. Saddam Hussein var leder af Det Arabiske Socialistiske Baath Parti. Under Husseins hårde men sekulære styre var religiøs fundamentalisme ikke dominerende. Hussin var sunni. Kvinder havde ret til uddannelse og arbejde. Efter invasionen forbød USA det store Baath parti, og satte shia muslimer til at regere. Regeringen undertrykker sunnier.]

Irak var for 6.000-7.000 år siden den sumeriske civilisations vugge. Kultur skatte og arkiver blev brændt eller stjålet da USA tog landet i sin magt. Nu ligger landet i ruiner og folket har lidt under konstant krig siden 1980 med kun to års pusterum (fra 1988 - 90). Op mod tre millioner civile er blevet dræbt eller sultet ihjel pga. sanktioner.¹⁶ Titusinder er blevet fængslet uden rettergang og mange tusinder er blevet tortureret.

Efter to års pause med kamptropper i Irak begyndte USA at sende soldater og krigsmateriel til Irak den 15. juni 2014. Luftangreb startede de også. Ved årets slutning havde USA 3.000 soldater i Irak. Og dermed er Danmark nu i gang med deres tredje invasion af landet siden 1990.

I sommeren 2014 overtog nogen af USAs og Danmarks tidligere sunni venner store dele af territorier i Irak og Syrien under navnet, Den Islamisk Stat (IS). De slagtede muslimer som ikke var med dem, og de ikke vil være under USA mere.

USAs regering kontaktede statsminister Helle Thorning Schmidt og fortalte hende, at Danmark igen burde bidrage militært til krigen. Den 27. august 2014 besluttede et enstemmigt folketing at deltage i Irak krigen. Danmark sendte et C-130J transportfly og 55 tilknyttede militær personer til Irak. Snart var der 80 på logistikhold, forbindelsespersonel, sikringspersonel og trænere.

Den 26. september stemte Folketinget for, at sende 7 F-16 kampfly og 280 soldater. Denne gang var Enhedslisten ikke med. Mellem den 11. december 2014 og 5. januar 2015 fløj danskere piloter 37 bombe missioner, som medierne skrev om. De første 120 frivillige soldater blev sendt af sted den 8. januar 2015.¹⁷

Den aktuelle "mission" i Irak krigen hedder Operation Inherent Resolve ("operation beslutsomhed ifølge sin natur", kunne det hedder på kejtet dansk). Vi skal forvente en "langvarig indsats", som Forsvarsministeriet skrev. "Fly og landmilitære bidrag er blot nogle af virkemidlerne."¹⁸

Regeringen er stolt af, at være en af ganske få lande som kæmper militært. De andre i den "multi-national force" er: UK, Australien, Canada, Belgien, Frankrig og Tyskland. Sammen med dem er USAs venner/fjender Iran og Hezbollah.¹⁹

11. september 2001, det perfekte terrorangreb

Efter terror angrebet den 11. september 2001 i USA udpegede George Bush regeringen 40 lande som "ondskabens akse", og/eller som "terrorist stater" og "slyngelstater – de kunne alle sammen være legitime mål for "regime skift". Bland dem var: Afghanistan, Irak, Iran, Nordkorea, Libyen, Syrien (4 ud af 6 er underlagt USAs og NATOs terror krig). Forbyggende krig er nu en realitet, og bevis for hvem der står bag terrorisme er ikke nødvendigt. Vestens leders ord for det er nok. Hvis andre lande har de samme våben som USA har, så kan de være mål for krig og "regime skift".

Invasionen af Irak - Operation Iraqi Liberation, senere Operation Iraqi Freedom - begyndte officielt den 20. marts 2003. Amerikanske og britiske tropper invaderede landet, ifølge USAs præsident George Bush, for at "afvæbne Irak for at have masseødelæggelsesvåben" (MØV), og for at stoppe Saddam Husseins støtte

til al-Qaeda. Begge grunde var falske. Ingen møv blev fundet og al-Qaeda var ikke i landet.²⁰ Husseins regering havde ingen kontakt eller venskab med dem.

Den såkaldte koalition af villige lande (the coalition of the willing), med Danmark i forreste række, støttede invasionen sammen med kurderne i det nordlige Irak. Koalitionen ignorerede FN, og dermed var krigen ulovlig.

I modsætning til lige efter 11/9 med invasionen af Afghanistan var krigen mod Irak meget upopulær i mange lande. Regeringer i flere europæiske lande, blandt andet i Tyskland og Frankrig, var imod den. De fleste mennesker i hele verden var imod krigen. ”Mellem 3. januar og 12. april 2003 deltog 36 millioner mennesker over hele verden i næsten 3.000 demonstrationer imod krigen.”²¹

Anti-krigs organisationer mente at op mod 30 millioner demonstranter var samlet den 15. februar 2003 i tusindvis af byer verden over. Og det var før krigen begyndte. Uden tvivl var der flere demonstranter den dag end noget anden dag i verdens historie. I Danmark var der ca. 40-50.000 foran det krigeriske Christiansborg slot; ca. 60.000 i hele landet.

I en anti-krigs tale, sagde komponisten og musikeren Thomas Koppel: ”Den lille flamme af håb om fred skyldes udelukkende at ganske almindelige mennesker demonstrerer i millionvis i protest... Vi må bygge videre nu på den fantastiske, aktive alliance der er skabt af folk over hele kloden... Regeringen må respektere demokratiet og tage det danske befolknings standpunkt. Der er kun fire procent [26. januar] der er for dansk deltagelse i et angreb på Irak udenom FN! Kun 27 procent siger ja til krig med FN accept! ... Hold fast i det, og hold øjne og ører åbne!”

Men Statsminister Anders Fogh Rasmussen (V) og Udenrigsminister Per Stig Møller (K) ville hellere efterlignede tidligere statsminister Nyrup Rasmussen (S), og udemokratisk gå i krig ”skulder ved skulder” med USA og imod folkets ønsker. Han tog endnu et skridt hen imod USA, da han besluttede at erklære krig mod Irak. USA gjorde det bare uden at kalde det ”krig”.

Socialdemokraterne sagde at de var ikke villige til at erklære krig mod Irak på så tvivlsomt et grundlag. Ikke desto mindre, da regeringen

fremlagte folketingets beslutningsforslag B118 den 21. marts ”om dansk militær deltagelse i en multinational indsats i Irak”, var 21 af deres MF’er budt ud til kaffe, og dermed var der flertal for krigen: 61-50 for og imod, og 68 fraværende kujoner. Ikke engang alle fire af Enhedslistens MF’er kunne komme på arbejdet den mest vigtig dag: 2 stemte imod og 2 var fraværende. SF stemte 9 imod og 3 var ude i forårsvejret.

Parti	For	Imod	Fraværende
Venstre, Danmarks Liberale Parti	37	0	18
Socialdemokraterne	0	31	21
Dansk Folkeparti	15	0	7
Det Konservative Folkeparti	9	0	7
Det Radikale Venstre	0	5	4
Socialistisk Folkeparti	0	9	3
Enhedslisten – De Rød-Grønne	0	2	2
Kristeligt Folkeparti	0	2	2
Tjóðveldisflokkurin	0	0	1
Inuit Ataqatigiit	0	0	1
Siumut	0	1	0
Uden for partierne	0	0	2
I alt	61	50	68

Aktion maling mod blodige hænder

”Den 18 marts 2003, er statsminister Anders Fogh Rasmussen og udenrigsminister Per Stig Møller på vej fra et møde i udenrigspolitisk nævn for at informere folketinget om regeringens beslutning vedr. dansk deltagelse i krigen mod Irak.

Krigen indledes i strid med folkeretten og FNs charter, uden mandat fra FNs sikkerhedsråd, og under det løgnagtige påskud, at Irak besidder masseødelæggelsesvåben, som udgør en umiddelbar trussel mod både naboer og de krigsførende magter.

To aktivister fra Globale Rødder – Lars Grenaa og Rune Eltard Sørensen – reagerer på statsministerens arrogance, udemokratiske indstilling og den danske regerings krigsgalskab. De har regnet ud at Fogh ville erklære krig fra mødet i Udenrigspolitisk Nævn den 18. marts, [og

de] beslutter sig til at aktionere. [De] køber maling om formiddagen og kommer ind i folketinget under påskud af at skulle besøge Enhedslisten. Her blander de sig med ventende journalister, fotografer, mappebærere osv.

Da Anders Fogh Rasmussen kommer ud fra

mødet, kaster Lars Grena rød maling (vandopløselig) over ham, mens han råber 'Du har blod på hænderne', 'Anders Fogh har blod på hænderne!' og 'Hundredtusindvis af civile irakere vil dø!'

Den røde maling er symbolsk – og Lars Grenaas ord bekræftes efterfølgende af begivenhederne. Han bliver øjeblikkeligt overmandet og arresteret.

På trods af al postyret omkring Anders Fogh og den store panik på Christiansborg lykkes det få minutter senere den anden aktivist Rune Eltard-Sørensen at hælde rød maling (vandopløselig!) over udenrigsminister Per Stig

Møller. Også Rune overmandes af sikkerhedsvagter og arresteres med det samme.

Begge aktivister varetægtsfængsles. Ved afhøringerne... gør [de] det hurtigt klart, at de er alene om aktionen – og at Enhedslisten og Pernille Rosenkrantz-Theill, som i medierne betegnes som medvidende støtte til aktionen, ikke er informeret om den eller medvirkende i den.”²²

Billederne af den malingsdryppende statsminister går verden over i aviser og TV.

”Det var et fotografi af Anders Fogh med unge danske soldaters og irakisk blod på hænderne, der genoprettede respekten for den danske befolkning og dens tradition for modvilje mod krig og uretfærdighed”, skrev komponisten Thomas Koppel fra Los Angeles.

Lars og Rune betalte en høj pris for deres moralske handling: 70 dage i varetægtsfængsel, fire måneds dom, og en bøde på næsten 200.000 kr., plus ca. 1 mio. kr. for at erstatte de to krigsforbryderes jakkesæt og statens gultæppe med maling på.

Krigens forløb

Den 20. marts krigen blev indledt af USA med affyring af ca. 40 tomahawk missiler mod Bagdad. ”Målet for disse angreb menes at have været Saddam Hussein og hans nærmeste, idet USA via efterretninger skulle være informeret om, hvor han befandt sig.”²³

Hussein var ikke en religiøs fundamentalist. Det var George Bush. ”God told me to end the tyranny in Iraq, and I did it,” sagde han.²⁴

I begyndelsen af krigen bragte USA og UK til sammen ca. 300.000 tropper, 11.100 kampfly, 1000 moderne kampvogne, og mindst 25 krigsskiber. Der var få andre lande som bakkede dem op militært i begyndelsen. Fra dengang til december 2011 bragte USA 1.5 million tropper i alt.²⁵

Irak havde ca. 600.000 tropper, vagter, reserver og paramilitære; 300 kampfly, 100 kamphelikoptere, 2000 gamle russiske kampvogne, 4000 anti-luft kanoner og missiler.

USA-UK brugte baser i Kuwait, Qatar, Oman, Saudi Arabien. Angrebene blev foretaget af F-117a stealth fly, FA-18 Superhornets og EA-6b Prowlers fra flåden. Bare i de første fire dage var 6000 missioner affyret og 3000 krydsermissiler og satellitstyrede bomber droppede. I den første måneder blev 29.200 bomber og missiler brugt.

(I første Golfkrig i 1991 fløj USA 120.000 togter, som nedkastede 323 krydsermissiler og 265.000 bomber på kun 43 dage. Jeg kunne ikke verificere hvor mange bomber der blev nedkastet i årene efter 2003. Men Irak er USAs længste krig med det største bombardement nogen sinde.²⁶)

Den 2. maj erklærede Bush krigshandlingerne i Irak for afsluttet. Krigen selv blev ikke erklæret slut, formentlig fordi dette politisk ville indebære, at samtlige krigsfanger skulle løslades, og en fortsat jagt på Saddam Hussein ikke ville være tilladt under krigens regler.

Den 22. maj 2003 vedtog FNs sikkerhedsråd en resolution, hvorved FN formelt anerkendte invasionens tilstand og ophævede de fleste af sanktionerne, der havde været i kraft siden 1991. Danmark besluttede af bliver i Irak med ”sikkerheds” tropper og dermed kunne Socialdemokraterne stemme for krigen uden at mene, at de støttede ”krigen”.

Danmarks regering og Socialdemokraterne var ivrige for at takkes USA.

”Ubåden Sælen, korvetten Olfert Fischer samt et mindre hold forbindelsesofficerer og medicinsk personale blev sendt af sted som dansk bidrag til invasionens tidlige faser. Regeringen ønskede oprindeligt at bidrage med et antal specialtropper, men dette blev opgivet i et forsøg på at opnå støtte til beslutningen fra Socialdemokratiet og De Radikale – dog uden held. I maj måned vedtog et bredere flertal i Folketinget alligevel, at Danmark skulle yde et bidrag på ca. 380 mand til en multinational sikringsstyrke. De danske tropper ankom i juni til det sydlige Irak, hvor de først fik hovedkvarter i lejren Camp Eden nord for hovedbyen Basra i den britiske besættelsessektor.”²⁷

Det højeste antal danske soldater i tjeneste på en gang var 750. I alt deltog 5.500 frivillige soldater i Irak i de fire år Danmark var med. Da Danmark trak sine tropper ud i august 2007, sagde krigsminister Søren Gade, *”Det har været indsatsen værd. Ofrene har ikke været forgæves.”* Han mente det samme som Madeleine Albright om børns dødsfald.²⁸

Krigens Ødelæggelser

Saddam Hussein blev fanget i december 2003. USA bragte ham for en ikke objektiv domstol fra den shia regering, som de selv havde påtvunget folket. De nye ledere havde ikke boet i landet i mange år og flere var bragt til Irak af USA. Domstolen fandt Hussein skyldig for forbrydelser mod menneskeheden og henrettede ham den 30. december 2006.

Krigen fra 2003 til 2014 har kostet et ukendt antal civile livet, mellem 115.000 og 1.5 millioner. Det mindste tal kommer fra USAs regering, det højeste fra fredsgrupper.

USA har under invasionen gjort sig skyldig i overtrædelse af FN-pagtens artikler 2,4,42,51 og flere af Geneve konventionerne.

- dels ved sin anvendelse af klyngebomber, der er forbudte;
- dels ved anvendelse af napalm, FN forbød det i 1980;
- dels ved at erklære at krigsfanger ville blive opfattet som «ikke-kombatanter» og derfor ikke ville blive behandlet som krigsfanger, som 3. Geneve konvention ellers foreskriver;

- dels ved sin manglende beskyttelse af civilbefolkningen under krigshandlingerne;
- ved ikke at gribe ind overfor de omfattende plyndringer (som USA tilsyneladende selv havde sat i gang);
- og endelig ved ikke at sikre [genoprettelse] af vand- og elektricitetsforsyningen til civilbefolkningen.²⁹

Andre masseødelæggelser våben blev brugt, som: forarmet uran og termovarme bomber. US Marine Oberst Joseph Boehm afslørede brug af napalm i august 2003.³⁰

USAs invasion igangsatte et massivt internt oprør. Med USAs angreb og oprørskampe var der mellem 10 og 100 daglige angreb i årevis. Og USAs gamle fjende, Iran, hjalp til. Irans shia regime var knyttet til de nye shia ledere i Irak og hjalp med at dræbe mange sunni muslimer og den tidligere regerings tropper, som fortsatte med at forsvare deres land.

I følge USAs regeringsdokumenter, har Iran været allieret i Irak siden Husseins regering faldt i USAs hænder. En af deres specialister Kenneth Katzman skrev, den 26. december 2007:

”Iran bistår store shiitiske muslimske politiske fraktioner i Irak. De fleste har langvarige ideologiske, politiske og religiøse bånd til Teheran ... i perioden 2003-2005 støttede Irans ledere den beslutning, som irakiske shiitiske islamiske fraktioner tog: at samarbejde med valg processen ledet af USA... i den henseende var Irans mål i Irak ikke i strid med den amerikanske politik.”³¹

De Forenede Stater myrdede systematisk løs: *”Shoot first, ask questions later”!*

”USAs regler for magtanvendelse i Irak overtrådte åbenlyst krigens love. De omfattede: ’død-kontrol’ eller, at dræbe sårede modstandsfolk; ordrer til at, ’dræbe alle mænd’ i militærdygtig alder... luftangreb selv på landsbyer eller boligblokke fulde af mennesker; Fallujah og andre områder blev betegnet ’våben fri’ eller ’fri brand’ zoner, hvor tusindvis af civile blev dræbt.”³²

Fallujah er bare ét eksempel på folkets lidelser. Nogen i byen dræbte fire amerikanske lejermordere (fra Blackwater Agency, som nu hedder Academi) i oktober 2005, og viste dem rundtom i byen. USAs hær tog hævn og dræbte 6.000 mennesker, de fleste civile og sunni

militser, som forsvarede deres land. USA ødelagde 36.000 hjem, 60 skoler og 65 moskeer.

I de første fire år af krigen var arbejdsløshed mellem 25 og 60 %; med 30-35 % fattige. Folk levede i konstant frygt. Anholdelser og tortur var dagligt brød.

Ifølge UNICEF var der en million forældreløse børn (10 % af alle børn) i 2012, og 5 til 6 millioner flygtninge i landet eller i udlandet (20 % af hele befolkningen).

Tortur

USA har brugt tortur i to århundreder, helt tilbage til neo-koloni tiden i Latin Amerika. Faktisk har de haft flere militære baser i Panama og USA (Fort Benning, Georgia kendt som "School of the Americas") til at træne i tortur³³. Men deres propaganda—som landet med de bedste demokratiske værdier - har været i stand til, at skjule den virkelighed for de fleste mennesker, i hvert fald i Vesten. Men da USAs bødler i Irak tog billeder af deres sataniske handlinger imod fanger og fotos kom ud til verden, kunne den løgn ikke gemmes mere.

"Tortur var mere udbredt og systematisk i amerikanske fængsler end medierapporter om Abu Ghraib viste. En lækket rapport fra Den Internationale Komité for Røde Kors i 2004, baseret på 27 besøg i 14 amerikanske fængsler i Irak også fra andre menneskerettighedsorganisationer, dokumenterer: fingerede henrettelser, simuleret drukning (water boarding), 'stress positioner', herunder ulidelige og til tider dødelige former for hængning, ekstrem varme og kulde, søvn afsavn, sult og tørst; tilbageholdelse af medicinsk behandling; elektriske stød; voldtægt og sodomi; prygl med alle slags våben; brænding; skæring med knive; skadevoldende brug af flexi-manchetter; kvælning; sensorisk overfald og / eller afsavn; og psykisk tortur, såsom seksuel ydmygelse og trusler mod familiemedlemmer," skrev Nicholas J.S. Davies.³⁴

USA ansatte, uddannede og indsatte mindst 27 særlige irakiske politienheder, Commandos, der tilbageholdt, torturerede og myrdede titusindvis af mænd og drenge i Bagdad og andre steder. Oveni denne brutalitet, blev 3.000 organer bragt til lighuset i byen hver måned.

Selve USAs Senat har bekræftet de faktorer i en rapport publiceret i december 2014.

"CIA personnel, aided by two outside contractors, decided to initiate a program of indefinite secret detention and the use of brutal interrogation techniques in violation of U.S. law, treaty obligations, and our values," skrev Dianne Feinstein, forkvinde til Senate Select Committee on Intelligence og deres rapport, "Study of the Central Intelligence Agency's Detention and Interrogation Program."³⁵

Den rapport er 6.700 sider lang men kun 525 sider er lagt ud til folket. Komiteen undersøgte brugen af CIA's "enhanced interrogation" (tortur) mellem 2001 og 2009. I de fire år undersøgelsen var i gang nægtede CIA at aflevere tusindvis af dokumenter, og løj overfor kongressen om brugen af ulovlige forhørsmetoder. Alligevel blev alle de overnævnte tortur metoder bekræftet af Senatets undersøgelse.

Senate kunne konkludere, at de metoder ikke bare var ulovlige og imod USAs "værdier", men at de ikke fik nogen betydningsfuld information fra dem. Alligevel blev ingen ansvarlige amerikanere retsforfulgte. Men i Storbritannien er der et forsøg på at bringe nogle tidligere britiske krigsministre og generaler for den International Criminal Court for krigsforbrydelse, blandt andet for tortur. En af de anklagede er Adam Ingram, tidligere forsvarsminister.³⁶

Senatet kunne konstatere at CIA personale udførte 15 % af afhøringerne. De andre bødler var almindelige soldater og de fleste var på private "kontrakter" - eller civile lejesoldater (Private Military Company/PMC), som dem fra Blackwater i Fallujah. Civile lejesoldater holdes ikke ansvarlige efter USAs krigs lov, så de går fri for deres forbrydelser på trods af, at FN's Mercenary Convention (1989) forbyder brug af lejesoldater i krig.

Siden 1994 har USA brugt mindst \$300 mia. til 3.601 kontrakter med PMC selskaber.³⁷

USA har benyttet sig af ca. 100.000 private lejesoldater i Irak over årene. Der var 20.000 i Irak i slutning af 2011. Flere tusinder af dem skal sammen med soldater bevogte USAs største ambassade i verden, i Bagdad. Nogle af de lejesoldater var tidligere sydafrikanske lejemordere fra apartheidstyret. USA hyrede mindst 2000 af dem, som arbejdede for Eribys International, et privat sydafrikansk PMC, ifølge en FN rapport.³⁸

Udover brug af tortur i Irak og Afghanistan, har USA tortureret fanger i deres ulovlige base i Cuba, i Guantánamo provinsen, og i mange lande i det tidligere Øst Europa, i Mellemøsten og Afrika. Præsident Obama skrev en "executive order" i 2009, som forbød brug af tortur, men den gælder ikke hvis myndighederne sender mennesker til tredje lande, som de ofte gør: "rendition" hedder det. Danmark har også medvirket til "rendition", da regeringen gav USA lov til at bruge dansk lufrum til at transportere fanger over Danmark til tredje lande, hvor tortur er "tilladt".

Årsager til Krigen imod Irak

"Amerikansk dominans i verden bygger i sidste instans på to søjler - dets overvældende militære overlegenhed...og dets kontrol over verdensøkonomien, der udspringer af den rolle, som dollaren spiller i form af verdens reservevaluta," skrev F. William Engdahl, økonomisk journalist fra USA³⁹ og videre "Den nuværende Irak krig er kun forståelig som et større slag i den nye, tredje fase af sikringen af amerikansk dominans. Denne fase er allerede blevet kaldt 'demokratisk imperialism', et yndlingsbegreb hos Max Boot og andre neo-konservative. Som Irak-begivenhederne antyder, er det ikke sandsynligt, at den vil blive særlig demokratisk, men bestemt sandsynligt at den vil blive imperialistisk."

Indtil november 2000, vovede intet OPEC land at krænke dollar-prisreglen. Så længe dollaren var den stærkeste valuta, var der i øvrigt ringe grund til det. Men i november samme år overbeviste Frankrigs Præsident Jacques Chirac Saddam Hussein om, at sælge Iraks olie-for-mad ikke i dollars, 'fjende-valutaen', som Irak kaldte den, men kun i euro. Euro beløbet blev deponeret på en særlig FN-konto af den førende franske bank, BNP Paribas. Radio Liberty fra det amerikanske udenrigsministerium udsendte en kort meddelelse om nyheden, hvorefter hele historien hurtigt blev dysset ned.⁴⁰

Andre lande blev interesserede i at bruge euro for olie handler: Rusland, Iran, Indonesien, Venezuela. Ud over olie handel er 70 % af al verdenshandel i dollars. Centralbankerne akkumulerer dollars som reserver og køber USA statsobligationer med dem. Kina, for eksempel, bruger dollars til at køber disse statsobligationer og Kina er det land som blandt alle andre,

undtagen USA selv, ejer det meste af USAs økonomi.

I 2002 begyndte Irak at omveksle sine dollars til euro, inklusive deres \$10 mia. dollars i FN. Efter invasionen af Irak, skrev Engdahl om en samtale han havde med en bankmand:

"Så snart det blev klart, at Storbritannien og USA havde taget Irak, hørtes et stort suk af lettelse i London City banker. De sagde privat: 'Nu behøver vi ikke at bekymre os om den forbandede euro trussel'".

I det første år (2003) af krigen fik Halliburton, et af verdens største multinationale selskaber, \$11 milliarder i kontrakter for olie felt service og for byggeri. Efter to år var det steget 16 gange. Fordi vice-præsident Dick Cheney havde været Halliburtons CEO (chief executive officer) kunne Halliburton få kontrakterne uden udbud. Cheney var CEO fra 1995 til 2000 og fik \$36 millioner i gyldent håndtryk, lige før han blev vice-præsident i verdens stærkeste stat.

Siden "krigen imod terror" blev indledt, har Pentagonen øget forbruget og salget af våben. Og den private våbenindustri sælger endnu flere "produkter", som ca. tre millioner vellønnede arbejdere producerer. USA sælger for \$640 mia. våben ud af det samlede beløb for hele verden, \$1.7 billion (Stockholm International Peace Research Institute 2013 tal).

Våbenindustriens aktiekurser stiger konstant. Ifølge et 2014 studie lavet af den finansielle rådgivnings firma Morgan Stanley er aktierne i USAs største våbenfabrikker steget 27,699 % i det sidste halve århundrede. Resten af markedet er "kun" steget 6,777 %.⁴¹

Danmark har også økonomiske fordele af at gå i krig. Da USA startede deres Joint Strike Fighter (JSF) projekt - 1.763 nye F-35 super kampfly - efter 11. september 2001, fik Danmark tilbud om at deltage. AP Møller Gruppen - Mærsk Data og Systematic - er med. Projektet vil bruge i alt \$1.1 billion, ca. \$13 mia. hver år.⁴²

Møller-Mærsk blev det første udenlandske firma der fik amerikanske militær kontrakter. I de første år af Irak krigen fik Mærsk 36 mia. kroner for at transportere USA tropper og krigsudstyr.

Danmarks regering bidrager med skattepenge til JSF. I 2007 gav forsvarsminister Søren Gade

”endnu to milliarder kroner” til kampflyene, som ”skal udstyres med taktiske atomvåben,” skrev ”Arbejderen den 9. marts 2007.

F-35 affyrer missiler fyldt med beriget uran, som dræber mens den samtidig forurenede luften, jorden og vandet i årtier. ”Sundhedsvæsenet i Irak, samt i eks Jugoslavien, hvor der også er brugt store mængder ammunition med forarmet uran, har registeret en markant stigning i antallet af kræftsyge børn og voksne,” skrev ”Arbejderen”.

Mens danske våbenfirmaer profiterer på salg af våben til USA, og til Danmarks forsvarsministerium, får de også indtægter fra almindelige borgere, når regeringen betaler millioner kroner af vores penge, for at våbenfirmaer kan fremme deres interesser som lobbyister i USA.

”Forsvarsattachéen startede sit arbejde for våbenindustrien i starten af januar [2007] med oberstløjtnant Per Lyse Rasmussen på den danske ambassade i Washington, som kostede borgerne 1.6 millioner kroner dengang”, skrev ”Arbejderen” den 7. marts 2007.

Når danske firmaer skal levere våben til USA indeholder aftalerne ikke et etisk kodeks. ”Vi tager ikke stilling til, om vores udstyr bruges i krig eller ej,” sagde Søren Gade.

Dansk Industris afdeling for Forsvars- og aerospaceindustrien i Danmark (FAD) har 73 medlemsvirksomheder⁴³ – herunder en del meget kendte navne, som Terma, Mærsk, Falck Schmidt Defense Systems, Systematic A/S, SSBV Røvsing A/S. Men også andre virksomheder i Danmark producerer dele til våbenindustrien. Særligt avanceret udstyr som radar, til satellitter og ubemandede fartøjer (droner), kommunikation og specialudstyr til målinger af støv, varme, tale, lyd, lys og IT-programmer til kommunikation, logistik, planlægning, træning og geografisk manøvrering. Men også til transport og forsendelse af militært udstyr og militær beklædning og faciliteter til udstationerede soldater.

Ifølge FAD har våbenindustrien 1.500 arbejdere, Salget af produkter udgør 1.5 mia. kroner årligt. Medierne giver Anders Fogh Rasmussen ”æren” for at våbenindustri er så ”god”. Hans første indsats som statsminister og bagefter som NATO’s general sekretær er ”good for business”.

Grundloven er Død

FN-pagten forbød militær magtanvendelse undtagen i selvforsvar eller efter beslutning i Sikkerhedsrådet. Det påvirkede den danske grundlovsrevision i 1953. Det fremgår af Forfatningskommissionens arkiver, af den samtidige dagspresse og af tidsskriftlitteraturen, at forpligtelsen på FN-pagten var helt central i grundlovsrevisionen. Kommissionens bemærkninger til den nye §19 stk. 2, lyder:

”Efter at Danmark gennem internationale aftaler har afstået fra krig som redskab for sin udenrigspolitik, kan anvendelse af militære magtmidler mod andre stater kun forekomme som forsvar mod angreb eller som deltagelse i sanktioner i overensstemmelse med De forenede Nationers pagt.”

”Dette er fortsat opfattelsen i samtlige juridiske lærebøger,” skrev Nils Bredsdorff fra Grundlovs komite og de 26 borgere, som anlagde sag mod statsministeren for grundlovsbrud ved krigserklæringen mod Irak i marts 2003. Statsministeren har afvist sagen, fordi borgerne skulle mangle konkret, personlig, retslig interesse i sagen.⁴⁴

Dommerne gav statsministeren ret i, at de 26 borgere ikke havde noget ”interesse” i, at den danske stat myrder andre mennesker i vores navn, uden at de angriber os. Dermed tabte folket al ret til at modsige en regerings magt til at lave krig.

”Det er en fundamental misforståelse, at et politisk flertal blot kan se bort fra brud på centrale dele af Grundlovens bindinger af magten. Den grundlov, der knyttede Danmarks udenrigspolitik entydigt til FN-systemet kan ikke bare laves om. Og det er ikke op til et enkelt folketingsflertal eller flertal af vælgere i en retsstat at vælge, at se igennem fingre med et brud på den eksisterende grundlov,” skrev Bredsdorff—en af de 26 anklagere.

¹⁶ UNICEF mente at sanktioner og bombardementer i 1990'erne førte til over en million civiles død, halvdelen børn. Madeleine Albright, USAs ambassadør i FN, blev interviewet i CBS 60 Minutes, den 12. maj, 1996: *"We have heard that half a million children have died. I mean, that's more children than died in Hiroshima. And, you know, is the price worth it?"* spurgte Lesley Stahl.

"I think this is a very hard choice, but the price — we think the price is worth it," svarede hun. I et NBC Today Show, den 19. februar 1998 sagde Albright: *"It is the threat of the use of force [against Iraq] and our line-up there that is going to put force behind the diplomacy. But if we have to use force, it is because we are America; we are the indispensable nation. We stand tall and we see further than other countries into the future, and we see the danger here to all of us."*

¹⁷ USA og deres partnere sender missiler og droner til den Shia Islamiske regering i Irak for at hjælpe i dennes kamp mod radikale sunni muslimske oprørere... Ironisk nok ligner de tilsvarende sunni radikale i Syrien. De har en forenet islamisk stat i dele af Irak og Syrien, der inkluderer Falluja og Aleppo. Nogle af de irakiske og syriske radikale havde modtaget penge og våben fra velhavende USA's venner Kuwait og Saudi Arabien. Men i tilfældet med Syrien er det amerikanske støttede sunni oprøret mod Bashar al-Assad regering, som er hovedsagligt den shitiske Alawite sekt. Selv om USA ikke bakker direkte op om de radikale sunni krigere i det nordlige Syrien, er de den herskende oprører, og meget af den Amerikanske militær støtte der ender i deres hænder. <http://www.juancole.com/2013/12/shiite-syrian-overthrow.html>

¹⁸ <http://www2.forsvaret.dk/viden-om/udland/IRAK/Pages/defaultt.aspx>

¹⁹ http://en.wikipedia.org/wiki/Military_intervention_against_the_Islamic_State_of_Iraq_and_the_Levant

²⁰ En af Saddam Hussein's advokater, Giovanni Di Stefano afslørede i Jordan, den 8. december 2006, at Donald Rumsfeld havde givet Hussein en bank lån på \$1.5 mia., den 20. december 1983, til købt af kemiske og biologisk våben fra USA. Rumsfeld var Præsident Ronald Reagans udsendte ambassadør til Mellemøsten.

Stefano fortalte medierne: "It was for these reasons that the US and the UK were absolutely certain that Saddam did have chemical weapons because they had financed such."

Flere beviser på, at USA havde solgt masse-ødelæggelse våben til Irak, men ikke brugte dem, kommer fra New York Times, den 14. oktober 2014. Common Dreams skrev om dette:

"News reporting from the *New York Times*...reveals that although the administration of George W. Bush employed false claims of an active chemical weapons program to justify its 2003 invasion of Saddam Hussein's Iraq (no such program existed) – the reality is

that some degraded stockpiles of weapons did exist inside the country.

"However, according to the *Times*, because those 'abandoned' weapons dated back to the 1980's—when the U.S. and other western nations were acting as an ally to Iraq and **supplying weapons and chemical agents to Hussein during his war against Iran**—U.S. troops who ultimately came across these weapons and were ordered to destroy them were told to remain quiet about what they'd encountered, even as it put their own health and those of others in grave danger..."

Jarrold Lampier, en pensioneret major, var til stede da de kemiske våben blev fundet. Han fortalte New York Times, at hans enhed fandt 2.400 nerve-agent raketter i 2006. Han sagde, "all of this was from the pre-1991 era."

<http://www.commondreams.org/news/2014/10/15/legacy-chemical-weapons-iraq-compounds-lies-and-failures->

²¹

http://da.wikipedia.org/wiki/Invasjonen_af_Irak_2003

²²

http://www.stopterrorkrigen.dk/emner/aktioner/050417_maleraktionen_efterspil.htm

²³

http://da.wikipedia.org/wiki/Invasjonen_af_Irak_2003

²⁴

<http://www.theguardian.com/world/2005/oct/07/iraq.usa>

²⁵ <http://www.dpc.senate.gov/docs/fs-112-1-36.pdf> - 4.474 amerikanske soldater blev dræbt mellem marts 2003 og december 2011; 32.226 var sårede. USA's krigsveteraner tager i stort antal deres eget liv efter hjemkomsten. Ifølge US Department of Veterans Affairs og Iraq and Afghanistan Veterans of America, 22 veteraner begår selvmord daglig. Det er over 8000 hvert år.

www.va.gov/opa/pressrel/pressrelease.cfm?id=2427.

Mange af dem kæmpede i Irak eller Afghanistan og kunne ikke holde ud hvad de havde oplevet. 20 % af USA veteraner fra Irak lider under post-traumatic stress (PTSD).

²⁶

http://www.alternet.org/story/153042/the_us_has_been_bombing_iraq_since_1991_without_stopping-until_now

²⁷ <http://danmarkshistorien.dk/leksikon-og-kilder/vis/materiale/den-danske-deltagelse-i-irak-krigen-2003-2007/>

²⁸ Så, i virkeligheden fortsatte krigen officielt indtil 18. december 2011 (krigen dog er endnu ikke slut). USA efterlod 17.000 militære personaler til trænings og vagt opgaver, blandt andet. Der var også 7.000 Private Military Company (PMC) personale ("sikkerheds" civile eller "lejemorder"). PMC havde dengang 29 amerikanske militær helikoptere, plus overvågnings

droner, radar og mange slags køretøjer for at beskytte USAs ambassade og andre installationer. USA har 14 militære baser i Irak.

²⁹ <http://www.leksikon.org/art.php?n=2947>

³⁰

<http://www.informationclearinghouse.info/article4395.htm>

³¹

<http://fpc.state.gov/documents/organization/99534.pdf>

³² <http://www.globalresearch.ca/ten-years-after-the-invasion-america-destroyed-iraq-but-our-war-crimes-remain-unacknowledged-and-unpunished/5327037>

³³ www.soaw.org

³⁴ <http://www.globalresearch.ca/ten-years-after-the-invasion-america-destroyed-iraq-but-our-war-crimes-remain-unacknowledged-and-unpunished/5327037>

³⁵

<http://www.intelligence.senate.gov/study2014/sscistudy1.pdf>

³⁶ <http://www.wsws.org/en/articles/2014/01/21/iraq-j21.html>

³⁷ www.wikipedia.org/wiki/Private_military_company.

³⁸ Se "Mordere hyret af USA," i "Arbejderen, 6. marts 2004.

³⁹ http://www.stop-terrorkrigen.dk/emner/analyse/030704_f_william_engdahl_euro_dollars_krige.htm

⁴⁰ <http://www.rferl.org/content/article/1095057.html>

⁴¹ <http://www.globalresearch.ca/the-soaring-profits-of-the-military-industrial-complex-the-soaring-costs-of-military-casualties/5388393>

⁴²

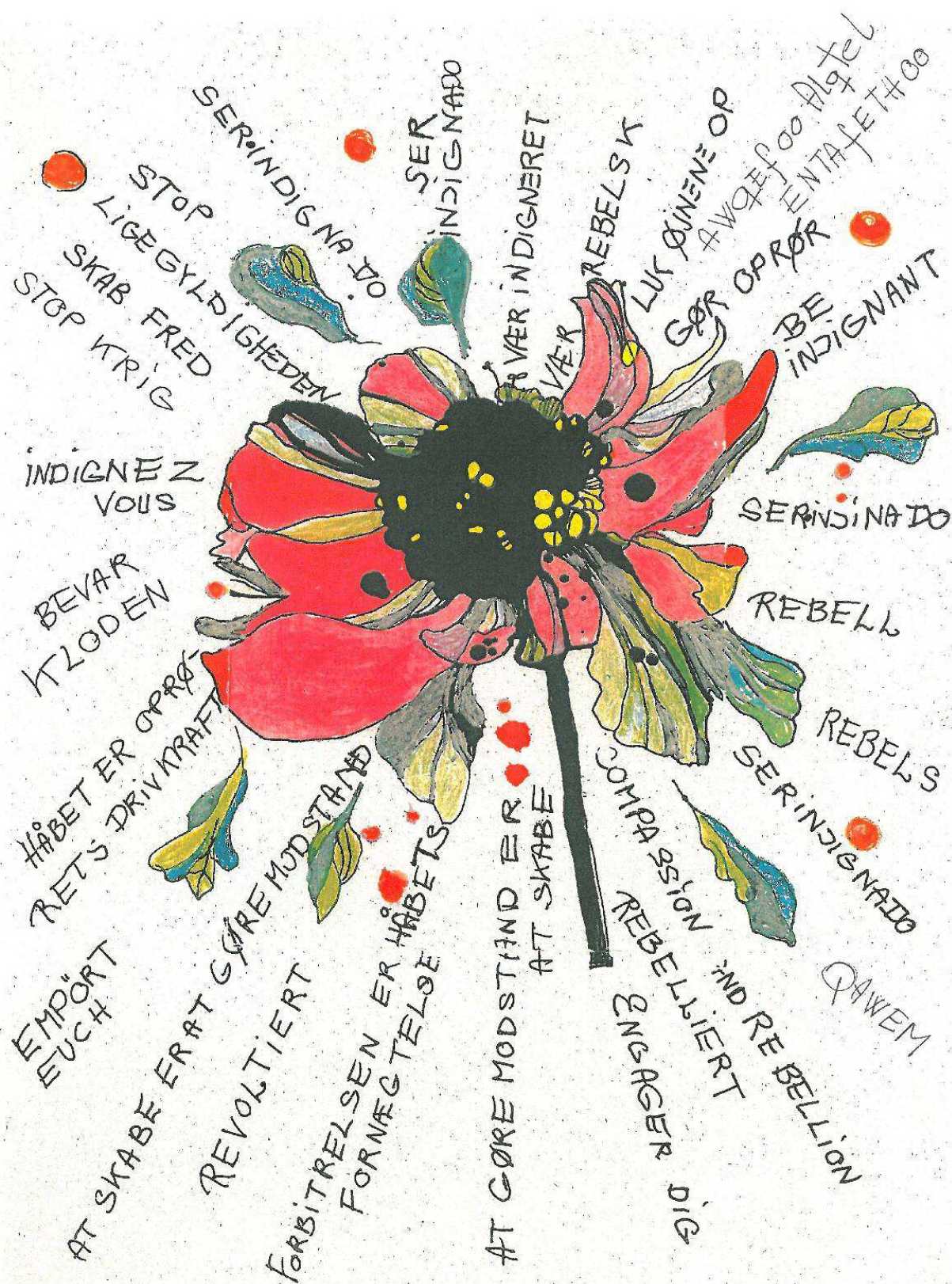
http://en.wikipedia.org/wiki/Joint_Strike_Fighter_program

⁴³

<http://fad.di.dk/Members/Pages/MembersofFAD.aspx>

⁴⁴

http://www.gk2003.dk/andetmaterialeomsagen_artik_kronik_bredsdorff07.html

Un appel de Stéphane Hessel

et T. Backmark

4. SYRIEN

[Folk: ca. 20 mio. og flere millioner er på flugt internt og i andre lande. Ca. 90 % er arabiske 9 % kurdere.

Religion: ca. 74 % er sunni muslimer; 15 % alawiter shia; 10 % kristne.

Politik: Det sociale nationalistiske Ba'ath Parti har været ved magten siden 1970, da Hafez al-Assad ledte et ikke blodigt militærkup. Hans søn Bashar al-Assad, en alawit shia, har været ved magten siden 2000. Officielt er landet en sekulær, parlamentarisk og socialistisk republik. Mens USA har søgt et "regime skift" siden 2002 (sammen med Israel) har Rusland, Iran og Hizbollah i Libanon støttet regeringen. Ved begyndelsen af 2015 er over 200.000 mennesker blevet dræbt; 10 mio. var flygtet fra deres hjem, 3 mio. ud af landet.]

Mange unge i Syrien, og senere hen mange voksne, startede politiske protester den 15. marts 2011. Mange følte at de var en del af det Arabiske Forår.

Den omfattende politiske og økonomisk Arabiske Forår protest begyndte 17. december 2010, da den 26-årig arbejdsløse akademiker Mohamed Bouazizi satte ild til sig selv i Tunesien, efter at politiet havde beslaglagt hans grønthandler vogn. Efter konstante ikke-voldelige aktioner - med hundrede af dødsfald forårsaget af sikkerheds politi og soldater - måtte landets præsident, diktator Ben Ali gå af, den 14. januar 2011. Massedemonstrationerne spredte sig til Egypten, hvor deres langvarige leder Hosni Mubarak blev tvunget til gå af den 11. februar 2011. Ben Ali og Mubarak var også USA og Israels venner. Omkring to tusinde ikke-voldelige demonstranter blev dræbt i de to lande.

Demonstrationer for politisk frihed og for jobs spredte sig til: Algeriet, Libyen, Yemen, Bahrain og Syrien. Der var forskellig indsats og form, nogle ikke-voldelige, andre voldelige. Mindre, relaterede demonstrationer forekom i Mauretanien, Jordan, Oman, Djibouti, Sudan, Marokko, Iran og Senegal.

I Saudi-Arabien var en lille protest hurtigt overstået med grusom brutalitet, efter en ukendt gammel mand blev det første offer for en selvantændelses protest i landet. Kongeriget sendte 1000 tropper til Bahrain, sammen med 500

fra de Forenede Arabiske Emirater, for at knuse oprøret der.

Hundreder af mennesker satte ild til sig selv (mange i Tunesien og Algeriet). En israeler, Moshe Silman, gjorde det også 20. juli 2012. Protesterne førte til forandring i en del af den arabiske verdens politiske klima - dog ikke i Israel. Men folket har ikke fået de rettigheder og kontrol over deres liv de ønskede.

Syriske demonstranter var imod det autoritære styre, men mange var motiveret af religiøse grunde. De blev hurtigt støttet af USA, Israel, Saudi-Arabien, andre mellemøstlige regeringer og Danmark. Ved de første demonstrationer i Dara, på grænsen til det USA/Israel venlige Jordan, blev en håndfuld politifolk dræbt samt en håndfuld protesterende. Der var snigskytter til stede, blandt dem salafistiske sunni grupperinger, og de brændte flere bygninger.⁴⁵

I Damaskus var der både anti Assad og pro Assad demonstrationer. Dem imod Assad blev hurtigt overtaget af modstridende dagsordener. Massemedier i vesten og Israel fokuserede kun på de anti Assad protesterendes lidelser. Massemediernes skrev om 200 dræbte i det første halve år af oprøret. Amnesty International talte om 171. Det var meget færre end der var dræbt i Egypten og Tunesien, men der var ikke tale om, at USA og Danmark skulle gribe ind mod deres regeringer og hære.

I Syrien blev de protesterende hurtigt bevæbnet. En stor del af regeringshæren deserterede og titusinder, hovedsagligt sunnier og nogle kurdere, dannede en modhær, Den Frie Syriske Hær (FSH). De fik materiel støtte og træning fra USAs venner i Mellemøsten og fra CIA.

I december 2011, blev Det Syriske Nationalråd (DSN) dannet med hovedkvarter i NATO-landet Tyrkiet. Vesten besluttede at DSN var den "legitime" repræsentant for Syrien på trods af, at der ikke havde været valg. Det blev ignoreret at Assad's regime havde foreslået forskellige reformer, blandt andet at ophæve undtagelsestilstanden, som havde været i kraft siden 1963.

Nej, det var tiden til "regime skift", og fjender i al-Qaeda kunne godt bruges. Tolv salafist-sunni

grupperinger formede den terroristiske Syriens Islamiske Front. Mange af dem, sammen med andre grupperinger, dannede den Islamiske Stat den 29. juni 2014. De erklærede en stor del af Irak og en del af nord Syrien - på størrelse med England - for en Kalifat-stat.

Kalifatet er en islamisk statsform, der prøver at samle alle verdens muslimer i en politisk enhed regeret af en leder, kaliffen. Han skulle have arvet sin autoritet fra profeten Muhammeds styre. Han har åndelig og religiøs magt over alle muslimer, og han er politisk og militær leder. Indenfor sunnismen, vælges han af indbyggerne. I shiismen skal imamer (præster) af Muhammeds efterkommere udpege en kalif.

Under sunniernes kalifat stat bliver den streng religiøse sharia lov praktiseret. Der gives hård fysisk straf, inklusive henrettelser, ved brud på religiøse livsstils regler. Islamisk Stats kalif er iraker, Ibrahim Ali al-Badri.

Kemiske våben

Kemiske våben har været brugt flere gange i løbet af borgerkrigen. Gift gas sarin og klor er de mest omtalte. I september 2013, afgjorde en uafhængige FN kommission, at begge sider har brugt kemiske våben. Kommissionen skrev: "kemiske våben har været anvendt i den igangværende konflikt mellem parterne i Syrien herunder mod civile og børn." ⁴⁶

Men FN tog ikke stilling til, hvem der præcist havde brugt gift gas. USA og Danmark påstår det var Assad regeringen, mens Rusland påstår det var oprørere.

I det samme periode udtalte statsminister Thorning Schmidt et ønske, om at gennemføre krig mod Syrien, udenom FN, som er den eneste lovlige institution, der må erklære krig, uden at et land er angrebet. ⁴⁷

Ikke engang en USA præsident var vild med at gå i krig, for en gangs skyld. USA var i forvejen involveret i det daglige, voldelige kaos i Irak, en omfattende krig i Afghanistan. Samt mindre militære aktioner, blandt andet med droner i Pakistan, Yemen og Somalia, der har dræbt flere tusinder. ⁴⁸ USA bakker også op om Israels brug af droner mod palæstinensere. Mindst 2.100 blev dræbt af droner i Gaza i 2014.

Obama kunne ikke få opbakning fra sin befolkning til en krig imod Syrien. En CNN menings mål i september 2013 viste, at 70 % af folket var imod endnu en krig.

Heller ikke den primære krigspartner England gik ind for det. Parlamentet forbød regeringen at gå i krig imod Syrien.

Rusland Præsident Vladimir Putin løste problemet. Han overbeviste Obama om, at få Assad til at overgive alle deres kemiske våben til, faktisk, amerikanerne. Snart havde han vist vejen frem til Assad, og mission destruktion gik i gang. Det var uklart, hvad der ville ske hvis nogle oprørere havde sådanne våben, som Putin mente de havde. ⁴⁹

Det var først gang i historien at et land overgav sine kemiske våben frivilligt, da 1.300 tons blev pakket sammen i april 2014. I august var det sidste destrueret og Obama takkede Danmark.

"Det danske skib Ark Futura har hjulpet med at overføre kemiske våben fra Syrien til det amerikanske militærskib MV Cape Ray, hvor destrueringen er foregået.

I alt 78 containere blev i juli transporteret ud af det krigshærgede land af danskerne. Tre containere indeholdt 20 ton sennepsgas, mens de andre 75 indeholdt andre råmaterialer - blandt andet til at lave nervegassen sarin.

Aftalen om at destruere Syriens kemiske våben blev indgået efter et kemisk angreb i Damaskus forstæder 23. august 2013, hvor op mod 1400 personer mistede livet." ⁵⁰

Danmark er med hele vejen

"Vores sikkerhedspolitiske interesse-varetagelse har været forankret i det transatlantiske samarbejde som et loyalt og engageret medlem af NATO og gennem et tæt forhold til USA. Det ændrede trusselsbillede mod Danmark betød også, at vi kunne påtage os et øget globalt ansvar gennem markante militære bidrag i Golfen, Kosovo, Irak og Afghanistan." ⁵¹

Danmarks udenrigspolitik styres efter tre pejlemærker: sikkerhed, økonomi, og udbredelsen af verdenssyn - verdenssyn betyder globalisering under USA-NATO dominans.

Udenrigsminister Martin Lidegaard lægger ikke skjul på, at for regeringen er det endelig mål for krigskoalitionen i Irak at vælte Assads styre og få politisk kontrol - også over Syrien.

Danmark gav 288 millioner til eksiloppositionen i 2014, og knap en milliard efter 2011, penge der gives under betegnelsen 'humanitær hjælp'. Bevillingerne for 2015 vil være endnu større end i 2014.

Samtidig siger Lidegaard til "Information", at Danmark skal nedtone den militære aktivisme. Ikke desto mindre, *"støtter vi de civile indsatser i den moderate opposition"*, som er del af et såkaldt "stabiliseringsprogram".⁵²

Den "røde" regerings udenrigsminister tilføjer: "Hvis ikke vi skulle støtte dem, hvem pokker skulle vi så støtte?" Man kunne også spørge, var det acceptabelt for Danmark hvis andre lande gerne ville støtte oppositions grupper her hjemme med penge og våben.

Vores skattepenge, som er sendt til Syrien til "humanitær hjælp", er først og fremmest en krigsbevilling. Den går kun til såkaldt *"befriede områder i Syrien"* hvor 'oprørerne' *"har taget magten"*. Udenrigsministeriet skrev, at de *"bidrager til at brødføde 2,5 mio. syrere, der har brug for mad, før vinteren sætter ind"*.

Hvorfor lige 2.5 millioner? Der bor ca. 20 millioner mennesker i dette land og ifølge regeringens egne tal har 9 millioner af dem behov for akut nødhjælp. Men siden Danmark kun hjælper 'oprørskontrollerede' områder, bakker de op om en borgerkrig, og dermed et "regime skift". En af de mange oprørsgruppe ledere, Hadi al-Bahra, besøgte Lidegaard i København i oktober 2014. På mødet drøftede de langsigtede planer. I følge Udenrigsministeriet diskuterede de sammenhængen mellem den militære og den politiske del af borgerkrigen, og hvordan de kan styrke "slagkraften".

Der er endnu ikke sendt danske tropper til Syrien, men hvor går grænsen? Ved at fodre en side af en borgerkrig er Danmark i gang med at afsætte endnu en regering imod FN's internationale lov. Deres allierede USA og Israel bomber territorier hvor Islamisk Stat hører til, imod Syriens ønske. Nogle bomber lander på områder under regeringskontrol. Iran, for eksempel, bekræftede den 19. januar 2015 at en af deres generaler er blevet dræbt i Syriens regerings område ved et

israelsk helikopterangreb. I alt blev 12 iranere og Hizbollah medlemmer dræbt.

En "fred og stabiliserings fond" - som Danmark betaler 100 mio. til som en del af sin "humanitære hjælp" til Syrien - fremmer præcist det modsatte af fred og stabilitet. Indblandingen i Syrien udefra har medført den borgerkrig, der nu udkæmpes på fjerde år. Og har desuden ført til den brutale Islamiske Stat, som nu er vestens fjende, efter først at have fået materiel opbakning fra vesten. Det er en gentagelse fra tiden med Taleban og al-Qaeda, som var vestens venner da de kæmpede imod Rusland og den progressive Afghanistan regering.

Ifølge officielle danske tal har den pålagte krig medført, at flere flygtninge er kommet til Danmark i de senere måneder end nogensinde, og de fleste er fra Syrien. Flygtninge, som det officielle Danmark, højrefløjen og neonazister gør hvad de kan for at holde ude.

Danmarks Syrien program har også bevilliget hjælp til opbygning af politi og retsvæsen i de "oprørskontrollerede områder". Man er således i gang med en magtovertagelse bid for bid.

Projektet "The Day After" er et 'demokrati opbygnings projekt', der sikrer opbygningen af et samfund efter vestens model under dække af demokrati og menneskerettigheder.⁵³

Afskaffelse af FN magt og dansk grundlov

I udenrigsministeriets vision for fremtiden slår Lidegaard desuden fast, at grundloven heller ikke i fremtiden vil blive fulgt, når det gælder eventuelt kommende krige.

"Danmark har igen og igen vist, at vi leverer i verdens brændpunkter, når det er nødvendigt. Og det vil vi fortsat gøre... Vi vil føre en proaktiv udenrigspolitik ...hvor vi benytter alle instrumenterne i den udenrigspolitiske værktøjskasse".

Hvor vi efter Danmarks grundlov kun kan gå i krig, når landet bliver angrebet eller med et FN mandat, slår Lidegaard fast, at regeringen vil handle i strid med grundloven når det passer den:

" Når det er nødvendigt med en militær intervention for at beskytte civilbefolkningen (!), skal det som overvejende hovedregel ske med et mandat fra FN's Sikkerhedsråd. Men hvis

Sikkerhedsrådet, i en situation hvor der er et entydigt og akut behov for militær intervention af humanitære grunde, er ude af stand til at handle, kan det undtagelsesvis være nødvendigt og i overensstemmelse med folkeretten, at Danmark deltager i samarbejde med relevante organisationer som f.eks. EU, NATO eller brede koalitioner”.

Lidegaard og Thorning Schmidt mener præcis det samme som Anders Fogh Rasmussen: ”kick ass with the USA”.

Den danske regering arbejder på at ændre FN's funktionsmåde, så den entydigt kan underlægges imperialistiske interesser. Her forstået sådan, at de stærkeste dominere de svageste og benytter deres ressourcer som de vil. Tiden er inde til en reform af FN, frem mod 'større effektivitet'. Det vil sige at gribe militært ind til fordel for amerikanske (her lig med danske) interesser.

”Vi ser begrænsningerne i FN, når medlemslandene i Sikkerhedsrådet ikke kunne nå til enighed om indgriben i voldelige konflikter, f.eks. i Syrien”, mener Lidegaard

⁴⁵ <http://www.globalresearch.ca/syria-who-is-behind-the-protest-movement-fabricating-a-pretext-for-a-us-nato-humanitarian-intervention/24591>

⁴⁶ <http://www.fnforbundet.dk/arkiv/nyheder-2013/rapport-om-kemiske-vaaben-i-syrien-fra-fn>

47

<http://politiken.dk/indland/politik/ECE2059265/thorning-g-er-rede-til-at-gaa-uden-om-fn-i-aktion-mod-syrien/>

⁴⁸ <http://motherboard.vice.com/blog/five-years-in-obamas-drone-war-has-killed-over-2400-people> - Se dokumentarfilmen fra 2014 ”Drone” af Tonje Hessen Schei.

⁴⁹ <http://politiken.dk/udland/ECE2077257/obama-ankender-rusland-putin-faar-vigtig-rolle/>

50

<http://www.dr.dk/Nyheder/Udland/2014/08/19/0819055726.htm>

51

<http://um.dk/da/~media/UM/Danishsite/Documents/Nyheder/Mere%20Danmark%20i%20verden%20-%20Udenrigspolitisk%20visionspapir.pdf>

⁵² ”Lidegaard: Danmarks militære aktivisme skal nedtones,” 5. maj 2014.

⁵³ http://um.dk/da/~media/UM/Danishsite/Documents/Politik-og-diplomati/Nyheder_udenrigspolitik/2013/Faktaark%20Syrienprogram%202014-15.pdf

5. AFRIKA

[Folk: ca. 1 mia. mennesker lever i verdens næstestørste kontinent. Der er 54 nationer. Folket er delt op i over et tusind stammer, som taler over et tusind sprog. De første hominider stammer herfra, for tre til syv millioner år siden, mener forskere.

Religion: I dag er der kun 12 % som praktiserer deres oprindelige religioner, animisme og andre natur trosretninger.

Islamister var de første indvandrere. De erobrede Nordafrika mellem år 640-710. I dag er ca. 40 % afrikanere muslimer. I 1482 kom de første europæere (Portugal), og begyndte deres tvangskonvertering til kristendom.

Bagefter kom: Spanien, Italien, Frankrig, Storbritannien, Tyskland, Danmark, Holland - Boere. I dag er 45 % af afrikanerne kristne.

Der er få hinduer og jøder.

Politik: Kontinentet har været præget af krig, folkemord, slaveri, apartheid, brutalt diktatur, voldtægt, kronisk - strukturel sult og unødvendige sygdomme. Plyndring af deres ressourcer har fundet sted siden den hvide mand vendte tilbage til hvor hans tidligste forfædre stammer fra. Fra 2013 har USA været i gang med at besætte hele Afrika med tropper og militært udstyr. Deres første permanente base blev lagt i den lille østafrikanske stat Djibouti, hvor der bor ca. 500.000. USA er i gang med at sende tropper til 35 lande. Deres overkommando, AFRICOM, har som mål at militarisere alle 54 lande.]

LIBYEN

[Folk: ca. 5.7 millioner. De fleste berbere og arabere, plus nogle sub-sahariske afrikanere. Hoved sproget er arabisk.

Religion: De fleste er sunni muslimer og få kristne. Indtil for nylig var der ikke voldelige religiøse handlinger.

Politik: Oberst Muammar Gaddafi styrtede kongeriget uden brug af vold i september 1969. Hans grønne bog (1977) indførte en blanding af socialisme og national islam uden sharia lov.

Han var imod kommunisme og kapitalisme og handlede med alle verdens lande. Der har været stridigheder med USA og Israel. USA bombede Tripoli og Benghazi den 15. april 1986. Gaddafi's datter Hanna var en af 45 civile, der blev dræbt i en hævnaktion.

Oppositionen har været behandlet strengt. Der var næsten ingen fattigdom; gratis uddannelse

og sundhed, og hovedsagelig lighed for kvinder. Det var Afrikas rigeste land med den højeste levealder.]

Krigsherrer og stammeledere i opposition til Gaddafi benyttede sig af det Arabiske Forår og begyndte oprøret i den østlige by Benghazi den 15. februar 2011.

Der var mellem 500 og 600 protesterende mod Gaddafis regime. *"Demonstrationen endte med sammenstød med politiet med 14 sårede, herunder 10 politifolk."*⁵⁴

Human Rights Watch skrev, at demonstrationen i Benghazi i 1996, begyndte som en protest mod anholdelsen af kritikere af regeringens drab på 1.200 fanger, i et fængsel i Tripoli.⁵⁵

To dage senere var der nye demonstrationer. *"Oprindelig for at markere 5-årsdagen for de omfattende protester mod Jyllands-Postens Muhammed tegninger, men demonstrationen vendtes nu mod Gaddafi-regimet. Protesterne blev hurtigt voldelige, og 5 til 15 demonstranter blev dræbt. Protester og volden eksploderede derefter i hele den østlige del af landet. 50 påståede lejesoldater og flere Gaddafi-tilhængere blev lynchet og dræbt i den østlige by Al-Baida. Andre Gaddafi-tilhængere blev fanget i byen Derma, lukket inde i et fængsel, som derefter blev brændt. I Benghazi fangede demonstranter to politifolk, der blev anklaget for at have skudt mod demonstranter. De blev hængt på stedet,"* skrev wikipedia.

Kampene spredte sig og mange blev dræbt på begge sider, imens EU besluttede at indefryse alle libyske værdier.

Den 3. marts fremsatte Venezuela's præsident, Hugo Chavez, et fredsforslag på vegne af de otte latinamerikanske ALBA samarbejdspartnere. Forslaget blev accepteret af den Arabiske Liga, den Afrikanske Union og Gaddafis regimet, men blev modarbejdet af USA, EU, og af oprørere.

Den 17. marts, fik den amerikansk - fransk - britiske koalition deres ønsker om et angreb for FN Sikkerhedsråd. Resolution 1973 tillod kun en flyforbuds - strategi, ikke et regimeskift eller landsætning af tropper. Ti lande stemte for resolutionen (Bosnien-Herzegovina, Colombia, Gabon, Libanon, Nigeria, Portugal, Sydafrika og

de permanente medlemmer Frankrig, Storbritannien og USA), og de bestemte at der skulle oprettes en flyforbudszone over Libyen. Tyskland, Brasilien, Indien og de permanente medlemmer Rusland og Kina undlod at stemme).

De afrikanske stater, der var imod resolutionen spurgte hvorfor Sikkerhedsrådet aldrig greb ind i konflikten i Darfour, hvor 1 million blev dræbt; i Congo hvor borgerkrigen også havde kostet 1 million civile livet; i Elfenbenskysten hvor borgerkrigen på samme tid drev 1 million på flugt; eller i Libanon eller Gaza hvor Israel dræbte over 1000 civile i 2006 og 2009.

En forklaring kunne være, at i de lande var olie ikke et aktuelt emne.

NATO fik jobbet med flyforbudszonen, Operation Unified Protector. Det var en nem opgave idet Gaddafi kun havde få fly, og slet ikke brugte dem imod NATOs overlegne magt. Af de 28 NATO lande, var der kun 14, der involverede sig i den kampagne og kun seks af dem var med i luft krigen - Danmark var en af de få. Der var dog ingen fare for de tapre piloter. I de syv måneder hvor de seks NATO lande kastede titusindvis af bomber, kastede de seks danske F-16 fly 1000 bomber over landets infrastruktur, men kom aldrig selv i fare.

Dronning Margrethe II mener: "Man regner med os - og man kan regne med os"

Den 18. marts godkendte et enigt Folketing en dansk militær indsats i Libyen. Vedtagelsen lyder: *"Folketinget meddeler sit samtykke til, at et dansk militært bidrag stilles til rådighed for en international militær indsats i Libyen med henblik på at beskytte civilbefolkningen i landet, jf. FN-sikkerhedsrådsresolution 1973 (2011) og 1970 (2011)."*

Enhedslisten (EL) stemte med USA, NATO og deres borgerlige modstandere i den Venstre - Konservative regering. De blev enige om, at angribe et andet land, som ikke havde angrebet dem, og brød dermed den danske grundlov. Det var "historisk" fordi det er første gang folketetinget enstemmigt er gået i krig, og første gang det tidligere anti-krigs, anti-imperialistiske, anti-kapitalistiske parti, EL, stod "skulder ved skulder" med deres traditionelt krigeriske modstandere.⁵⁶

"Hvis vi havde haft andre midler til at hjælpe oprørerne, så havde vi valgt dem. Men her kunne vi ikke få øje på andre midler, og derfor støtter vi

indsatsen", sagde ELs forsvarsordfører, Frank Aaen, til Ritzau.

"Vi skal bruge forsikringerne til at understrege, hvilken type operation vi går ind til. Samtidig vil vi bruge dem til at holde regeringen fast og i værste fald sige, at Danmark må trække tropperne tilbage, hvis operationen ændrer sig", sagde Frank Aaen.

ELs bagland råbte op mod krigsdeltagelse (og Åens "naivitet"). Statsminister Lars Løkke Rasmussen brød sit løfte om, at Danmark ville trække sig ud, hvis NATO overskred FNs begrænsede resolution, som den gjorde. Så forlod Enhedslisten den uhellige koalition. De fire MF'er var: Frank Åen, Johanne Schmidt-Nielsen, Per Clausen og Line Barfod.⁵⁷

Allerede fire dage efter bombningerne startede, kunne NATO bekræfte at Libyens luftvåben var ødelagt, men de fortsatte med bombninger. Ingen fly eller piloter fra Libyen kom til skade.⁵⁸

På en høring i kongressen forklarede USAs forsvarsminister Robert Gates, at *"en flyforbudszone starter med et angreb på Libyen for at ødelægge luftforsvaret ... og derefter kan man flyve rundt i landet uden at bekymre sig om vores gutter bliver skudt ned. Det er sådan det starter".*⁵⁹

Det tog ikke så lang tid før landet var overtaget af sunni ekstremister, som brutalt myrdede mange af Gaddafis støtter og Gaddafi selv. Den 23. oktober 2011 blev krigen erklæret slut.

"NATO krigsfly fløj tusindvis af togter, der faldt 7.700 bomber eller missiler," og mange civile var dræbt. Madvarelagre, boliger og andre civile institutioner var ødelagt.⁶⁰

"Det er krystalklart, at civile døde i NATO luftangreb," sagde Fred Abrahams, forsker ved Human Rights Watch. *"Men hele denne kampagne er indhyllet i en atmosfære af straffrihed og NATOs og de libyske myndigheders indbyrdes lykønskninger"* skrev New York Times.

Danmarks egen Anders Fogh medvirkede til "atmosfæren af straffrihed". NYT citerer ham: *"Vi har foretaget denne operation meget omhyggeligt, uden bekræftede civile tab, sagde generalsekretær for NATO, Anders Fogh Rasmussen, i november."* Danmark fløj 17 % af de i alt 26.500 flyvninger - 600 danske missioner. Krigen kostede danskerne ca. 700 mio. kr. uden de blev spurgte.⁶¹

Ødelæggelse af infrastruktur omfattede også Tripoli universitet, en TV station (tre journalister blev dræbt), og nogle skoler og hospitaler der blev ramt. Ifølge en populær venstreorienteret hjemmeside kostede krigen 30.000 dødsfald, 50.000 sårede og 4.000 "forsvundne".⁶²

Der var nogle protester i Danmark mod krigen, især mod at regeringer fører krig uden at spørge folket. På Fredsvagtens vegne skrev Bo Richardt:

"Fredsvagten tager utvetydigt afstand fra endnu et vestligt overfald på et arabisk/islamisk land. Og vi konstaterer med forbløffelse at fiaskoerne i Irak og Afghanistan ikke påvirker den danske VK-regering... Vi konstaterer med stigende forbløffelse at selv SF nu går ind for angrebskrig. Og Enhedslisten vil forlænge borgerkrigen med våbenhjælp til oprørerne, så endnu flere civile smadres... Fredsvagten fastholder at Krig ER Terror; libyerne må selv uddanne sig til demokrati, vi kan ikke bombe dem til det."

Danmarks udenrigsminister Martin Lidegaard retfærdiggjorde Danmarks angreb sådan: *"Et folkedrab var på vej i Benghazi, som vi ikke bare kunne stå og se på, så den beslutning står jeg ved."*⁶³

I modsætning til den påstand var der ingen uafhængige rapporter om nogen civile massakrer fra Gaddafis side i den første periode. Senere hen blev mange civile dræbt af hæren. Og modstanderne dræbte ikke kun soldater, men myrdede især sorte civile libyere og sub-sahariske afrikanere i løbet af borgerkrigen. Efter krigens slutning var der flere massakrer, som Human Rights Watch beretter i deres årlige rapport 2012.⁶⁴

Efter Vestens Sejr

Hvad USA-NATO-EU håbede at opnå var at fjerne den upålidelige partner Gaddafi og erstatte ham med en neoliberal orienteret regering, der ville rette sig efter dem⁶⁵, ville sparke Kina ud, og ændre centralbanken til en BIS-bank⁶⁶, og så fortsætte med at bruge dollars.

Man kan ikke sige at Gaddafi var alt, hvad man kan ønske sig af en leder, men han var bestemt ikke så slem som mange af NATOs allierede, såsom brutale diktatorer i Mellemøsten og nogen i Afrika, Asien, og Israel - eller for den sags skyld USA selv, med alle de krige de gennemfører for vindings skyld.

"Libyen er i dag splittet mellem to krigsførende parter med hver sin regering, parlament og hær," skrev "Weekendavisen" den 12. december 2014.

Operation Værdighed er en koalition af stammer i landets østlige del, under ledelse af general Khalifa Hiftar. Den er støttet af Egypten og De Forenede Arabiske Emirater, som bevæbnede dem imod Gaddafis regime. Hiftar boede i Virginia, USA, i flere år. Han blev uddannet af CIA, som fik ham tilbage til Libyen i marts 2012.⁶⁷

Libyens Daggry (Fajr Libya) er en alliance af islamistiske grupper med støtte fra Misrata militsen. Den kontrollerer Tripoli og det meste af de vestlige områder. Alliancen blev støttet af Qatar, som bevæbnede dem under krigen mod Gaddafi. Det gjorde Tyrkiet og Sudan også.

Under NATOs bombninger blev Libyens operation Daggry *"betragtet som frygtløse frihedshelte og allierede. Nu kaldes de terrorister og islamister,"* skrev "Weekendavisen".

Nationen blev splittet op, faktisk, i tre forskellige dele. Tidligere Gaddafi støtter er med i flere områder.

Og hvad er det de såkaldte "frygtløse frihedshelte" drev Libyen til?

Der er langt mere fattigdom og arbejdsløshed nu end under Gaddafi. Folk er bange for at blive angrebet af en eller anden bevæbnet gruppe. Religiøs fundamentalisme hersker flere steder som aldrig før. Mange ekstremistiske islamister støtter Islamisk Stat.

En af de militante grupper, som var med NATO imod Gaddafi, Ansar al-Sharia, stod den 12. september 2012 bag mordet på USAs ambassadør, Chris Stephens, og tre andre ansatte på ambassaden. Det var en af mange protester mod en amerikansk-israelsk forretningsmands satiriske film om islam.

Alle udenlandske forretningsfolk forlod landet. USA nedlagde deres ambassade, og Danmark fulgte efter sammen med næsten alle andre lande. Men Danmark havde allerede bidraget til kaos med *"en særbevilling på 20 mio. kr. under Freds og Stabiliseringsfonden,"* skrev Forsvarsministeriet, den skulle skaffe *"Erfaringer der skal styrke Danmarks fremtidige sammentænkte indsatser."* De penge kan bruges både til *"civil og militær*

kapacitetsopbygningsstøtte, herunder fra Hjemmeværnet til demobiliseringsstøtte.”⁶⁸

Årsagerne til Krigen

Libyen var Afrikas største eksportør af olie. I 2011 var produktionen 1,7 millioner ton om dagen, de blev hurtigt reduceret til 300-400.000 ton på grund af NATOs bombninger. Libyen eksporterede 80 % af sin olie: 80 % til flere EU-lande (32 % Italien, 14 % Tyskland, 10 % Frankrig); 10 % til Kina; 5 % til USA. Libyen har desuden 1,3 billioner kubikmeter gas i reserver.

Oberst Muammar Gaddafi havde været klar til, at lancere guld dinarer til olie handelen med næsten alle afrikanske og andre interesserede lande. Han havde arbejdet med dette siden 2002 sammen med Malaysia. Efterhånden blev Sudan, De Forende Arabiske Emirater, Iran og Indonesien overbevist om at de skulle bruge guld dinarer. Før invasionen af Irak, var Saddam Hussein klar til at følge Frankrigs Præsident Jacques Chiracs forslag om at bruge euro, men han havde stadig guld dinaren som en mulighed.

Men da Nickolas Sarkozy blev Frankrigs præsident (2007) kaldte han guld dinar valutaens omveksling, "en trussel mod økonomisk sikkerhed for menneskeheden". Meget af Frankrigs rigdom kommer fra udbytningen af Afrika. Deres vigtigste olieselskab, Total, tabte det halve af deres olie kontrakter med Libyen i 2009. Gaddafi solgt mindre til Total og mere til andre lande for at sprede handelen.⁶⁹

Den pensionerede US General Wesley Clark fortalte i 2007 "Democracy Now", at ti dage efter den 11. september 2001 fik han at vide, at Bush-regeringen havde planer om at invadere Libyen, samt Irak, Syrien, Libanon, Somalia, Sudan og Iran. Hvad de havde til fælles var, at de ikke havde banker der var medlemmer af BIS, og at de fleste af dem havde masser af olie.

Libyens centralbank var 100 % ejet af staten, og var derfor uden for den multinationale BIS banks kontrol. Staten kunne finansiere sine egne projekter og gøre det uden renter. Det reducerede de private bankers omkostninger til det halve.

Libyens centralbank havde 144 tons guld i hvælvingerne, som den kunne bruge til at starte guld dinaren op med. (Kina, Rusland, Indien, Iran samlede store summer i guld i stedet for kun at basere sig på dollars.)

Centralbanken anvendte 33 milliarder dollars, rentefrit, til at bygge en 4000 km lang, menneskeskabt flod. Tre parallelle rørledninger transporterede olie, gas og vand til 70 % af befolkningen, der fik rent drikkevand og vand til afgrøder. Dette gav tilstrækkeligt mad til folket og kunne have leveret en konkurrencedygtig eksport af grøntsager til Israel og Egypten.

Centralbanken finansierede Afrikas første kommunikations satellit i 2007. Det sparede 45 afrikanske nationer for et årligt gebyr på \$ 500.000.000, som Europa forlangte for brugen af satellitter. Det betød langt mindre omkostninger for telefoner og andre kommunikations systemer for folket.

Oppositionen mod Gaddafi oprettede en centralbank i Benghazi for at erstatte Libyens centralbank, allerede inden de etablerede en regering eller en organiseret hær. Den blev straks anerkendt af børsen i Paris og andre vesterlændinge.

Mens Gaddafi samarbejdede med Vesten ville han ikke deltage i deres krige mod Afghanistan og Irak, som andre olierige mellemøstlige regeringer gjorde. Vesten ønskede også at isolere Kina fra Afrikas naturressourcer. Faktisk havde Kina 50 store økonomiske projekter i Libyen med en investering på 18 milliarder dollars. De fleste af Kinas investeringsprojekter er nu ødelagt pga. bombninger og den efterfølgende interne krig mellem Gaddafi's modstandere.

Dansk- Afrika Politik: militær, stabilisering og overtagelse af landbrug

Danmark vil gerne fortælle Afrika hvordan deres regeringer og landmænd skal opføre sig.

Afrika skal være *"verdens nye brødkurv,"* sagde udviklingsminister Christian Friis Bach til Jyllands-Posten den 3. september 2012.

"Danmark vil benytte sin politiske indflydelse i store dele af Afrika til at gøre op med lokale kulturer og traditioner, der står i vejen for udvikling af det afrikanske landbrug, siger udviklingsminister Christian Friis Bach (R)," skrev "Politiken" den 9. juli 2013.

"Det er stensikkert, at afrikanerne bliver nødt til at udvikle deres landbrugssektor. For deres egen skyld. Og for hele verdens skyld", siger Christian Friis Bach."

”Nogle har en lidt romantisk forestilling om, at de traditionelle kulturer har en værdi i sig selv, og de vil gerne sætte sig sammen med høvdingen og ordne tingene. Den forestilling deler jeg ikke’, siger Christian Friis Bach.”

Friis vil gerne bakke op om de multi-nationale investeringer i Afrika med privat ejendomsret - som Monsanto, der bruger gensplejsning, vækstsprøjtning, og kunstgødning.

”Jeg ved ikke, om markedsøkonomien er en vestlig opfindelse, den er vist rimelig universel og global. Men ja, jeg er sikker på, at markedsøkonomien fungerer for Afrika. Det har jeg set rigtig mange eksempler på. Ikke mindst de afrikanske landbrugskvinder er meget innovative, når de får chancen”, konkluderer Friis Bach.

Åbent brev fra 60 afrikanske organisationer

Friis Bachs, Verdensbankens og den danske regerings plan er, at afrikanerne skal overlade jorden til store landbrugsinvestorer fra vesten – ja, faktisk er det deres pligt for at redde verden fra sultkatastrofen at gøre netop det.

Metoden er, at afrikanerne skal ophæve den kollektive ejendomsret til jorden, blive private ejere (bl.a. ved at hævde kvindernes ret til jordejendom!) – for derefter at afhænde jorden til 'rationel udnyttelse' i et stordriftslandbrug. Indpakningen har dog ikke narret afrikanerne. 60 afrikanske klima og sociale organisationer skrev et svar til Friis' plan:

”Vi afrikanere tager på det kraftigste afstand fra Christian Friis Bachs udtalelser, og forsikrer alle der tænker som ham, at selv om vi allerede er blevet udplyndret, vil vi aldrig tillade at Afrika bliver genkoloniseret”.⁷⁰

Anabela Lemos fra Friends of the Earth Mozambique udtalte til ”Politiken” den 16. august 2013, at hun intet har imod, at Friis Bach slår et slag for kvinders rettigheder. Det er kampen for den private ejendomsret til jorden der er problemet.

”Her i Mozambique er det staten, der ejer jorden og bønderne lejer den. Det lever vi fint med. Og det skal I ikke komme og lave om på. For det vil åbne mulighed for, at de store internationale investorer kommer ind og styrer det”.

”Vi har i øjeblikket en korrupt regering, det er sandt. Og vi kan ikke bruge retsvæsenet, som også

er korrupt. Men det er det vi skal gøre op med. Ikke ejendomsretten.”

Mali og andre afrikanske lande skal stabiliseres

Danmarks fire ministerier - udenrigs, forsvars, justits, og udviklings - skrev i september 2013:

”Fra forebyggelse af ekstremisme til bekæmpelse af pirateri ud for Afrikas Horn og fredsopbygning i skrøbelige og konfliktramte stater som Afghanistan, Sydsudan, Somalia og Libyen har Danmark en interesse og et ansvar.”⁷¹

”Siden 2007 har de østafrikanske lande med blandt andet Danmarks og de øvrige nordiske landes støtte udviklet EASF (Eastern African Standby Force), hvis formål er at bidrage til konfliktforebyggelse og konfliktløsning – først og fremmest i regionen. Samarbejdet i EASF består af træning og uddannelse af militært personel såvel som af civile og politistyrker, med fælles øvelser og en fast møde- struktur for det militære lederskab og forsvarsministrene i regionen. Konkret er ambitionen at opstille en østafrikansk reaktionsstyrke i 2015 på ca. 5.000 mand, der foruden robuste militære styrker omfatter en politi-komponent såvel som civile eksperter med henblik på håndtering af konflikters afledte konsekvenser.”

”Regeringen har afsat 125 mio. kr. for perioden 2013-17 over Freds- og Stabiliseringsfonden til 'Sahel-initiativet' til f.eks. freds- og forsoningstiltag, anti-radikaliseringsskemaer og sikkerhedsindsatser i Mali og den bredere Sahel-region,” skrev ministeriet.

Danmark sendte et dansk C130J Hercules fly og 40 mænd for at yde logistisk støtte til den fransk-ledte vestlige militære indsats.

”Bidrag til Mali og regionen er desuden samtænkt med Danmarks øvrige engagement i regionen. Bl.a. kan nævnes Danmarks langvarige bistandsengagement i Mali, Niger og Burkina Faso, freds- og stabiliseringsindsatserne i Niger og Libyen, herunder danske bidrag til EU's krisestyringsmissioner, samt dansk civil og militær støtte til opbygning af afrikansk sikkerhedsarkitektur...”

”Danmark er særligt engageret i New Deal - processen i Somalia, Sydsudan og Afghanistan. Udviklingsministeren er medformand for det Internationale Dialog forum for Freds- og Statsopbygning der består af donor lande fra

OECD og de skrøbelige staters organisation, g7+.”

Danmark afsatte 1.3 mia. kr. til dette ”Neal Deal” i 2013.

Danmark identificerer sig med tidligere kolonimagthavere i Afrika, som splittede stammer efter del og hersk princippet, hvilket var en hovedgrund til masse mordet i Rwanda i 1994, da en million blev dræbt på 100 dage: Hutuernes ”udrensning” af mindretallet Tutsier. Massakrerne forsætter i Congo.

”Danmark er med i kredsen af donorer, der i særlig grad fokuserer på stabiliseringsindsatser. Kredsen blev etableret af Danmark sammen med Storbritannien, USA, Canada, Nederlandene, Tyskland og Australien,” skriver de fire ministerier.

Danmarks bedste ven, USA, stod bag et forsøg på at myrde den første folkevalgte premierminister i Congo, Patrice Lumumba. Årsagen var, at han begyndte at lave om på vestens økonomiske imperialisme. Han blev hurtigt ”afskaffet” af en sammensværgelse mellem USAs og Belgiens regeringer og deres lokale militærmand, Joseph-Desiré Mobutu, fik Lumumba myrdet, og han blev vestens enevældig diktator i tre årtier. Siden da er efterfølgende regeringer og ni andre afrikanske lande med 20 oprørsmilitser forsæt med at myrde løs: seks millioner er dræbt siden 1996.

Årsager til den aktuelle konflikt, som kaldes Den Afrikanske Verdenskrig, er de hvides racisme, skabelse af stammesplittelser, og forekomsten af mineraler - diamanter, kobber, guld, uran, kobolt, tin og zink. Under regnskoven i Congo ligger desuden størstedelen af verdens forekomster af stoffet coltan. Det er grundbestanddelen i mobiltelefoner, computere og fladskærme. Mineralerne bliver ulovligt konfiskeret og sendt til købere i vesten gennem Kenyas havne. Der er mange penge at hente.

Engang imellem i løbet af USAs imperiale udvidelse er det nødvendigt for det politiske system, beskrevet som demokrati med gennemsigthed, at kritisere sig selv uden at lave nogen om. På den måde kan befolkningen, og dens allierede som danskere, bedre føle loyalitet. Det har vi lige set et eksempel på med Senate Intelligence Committee rapporten om CIAs brug af tortur.

Sådan en verbalt rensning var nødvendig i løbet af krigen mod Vietnam og Cuba. I begge lande havde USA brugte kemiske og biologiske våben. Det samme flere andre steder i verden, blandt andet i Congo. I 1975 tog kongressen initiativ til at undersøge CIAs brug af masseødelæggelses våben.

Senats komiteen, der skulle undersøge *Governmental Operations with Respect to Intelligence Activities*, blev skabt. Senatet fandt ud af at CIA havde brugt dart pistoler med gift i, at de fremstillede og lagrede dødbringende giftstoffer, at de brugte biologiske våben mod afgrøder og dyr, og andre masseødelæggelses våben. Cuba var mange gange målet. Kodenavnet var MK Naomi.⁷²

”Los Angeles Times” skrev, 22. september 1975, at Komiteen havde bevis på, ”at CIAs giftige kapsler var i spil i et mislykket komplot for at dræbe Cubas premierminister Fidel Castro i 1960 eller 1961. Lignende piller blev fremsendt til en afrikansk agent på det samme tidspunkt, med henblik på at blive brugt mod den congolesiske leder Patrice Lumumba.”

”CIA brugte den samme tekniske tjeneste ekspert, Joseph Scheider, til at forberede et parti piller indeholdende botulin toxin til at dræbe Castro og Lumumba.”

Der skete ikke noget mod CIA og deres program. Der er intet land, der vil eller kan invadere USA og heller ikke nogen amerikansk præsident, som vil eller kan stoppe fremstød for penge og global magt. Men hvis USAs magthavere tror – eller bare lyver om – at en regering de ikke kan lide måske har lignende våben, så kan de blive afskaffet, med hjælp fra Danmark – en altid villig partner.

- ⁵⁴ http://da.wikipedia.org/wiki/Borgerkrigen_i_Libyen
- ⁵⁵ <http://www.hrw.org/world-report-2012/world-report-2012-libya>
- ⁵⁶ <http://politiken.dk/indland/politik/ECE1228828/hele-folketinget-bakker-op-om-et-militaert-indgreb-i-libyen/>

⁵⁷ SF fortsatte dog med sin krigspolitik. Snart blev deres formand, Villy Søvndal, en ledende krigspolitikker, som var udenrigsminister, da SF dannede regering med Socialdemokraterne og Radikale Venstre efter folketingsvalget den 15. september 2011. Søvndal blev Danmarks førende krigsordfører sammen med den nye statsminister Helle Thorning Schmidt og forsvarsminister Nick Hækkerup (S). De fortsatte krigen i Libyen indtil den 31. oktober, da Danmarks tidligere statsminister, NATOs generalsekretær, Anders Fogh Rasmussen erklærede, at NATOs krigsmission i Libyen var løst.

Som et krigsførende land fortsatte Søvndal krigen imod Afghanistan. SF og de andre to regerings partier vedtog sammen med Enhedslisten finanslove, der var baserede på en kapitalistisk økonomi og finansierede krige. Søvndal trak sig fra posten den 11. december 2013, efter en hjerteoperation. Holger K. Nielsen, tidligere SF formand, overtog krigspolitikken posten indtil SF trak sig fra regeringen den 30. januar 2014. Flertallet af SFs ledere var imod salg af Dongs aktier til den berygtede amerikanske investeringsbank Goldman Sachs. Men partiet forsætter krigspolitikken med sin støtte til S-RV regering.

- ⁵⁸ <http://borsen.dk/nyheder/politik/artikel/1/204112/militaerchef-libyens-luftvaaben-er-oedelagt.html>

- ⁵⁹ http://en.wikipedia.org/wiki/2011_military_intervention_in_Libya

- ⁶⁰ http://www.nytimes.com/2011/12/18/world/africa/scores-of-unintended-casualties-in-nato-war-in-libya.html?pagewanted=all&_r=0

- ⁶¹ <http://www.information.dk/300587>

- ⁶² <http://www.globalresearch.ca/libya-a-nation-in-despair/5411041?print=1>

- ⁶³ "Information", 5. maj 2014.

- ⁶⁴ Se også: <http://humanrightsinvestigations.org/2011/07/07/libya-ethnic-cleansing/>

- ⁶⁵ Log ind på AFRICOM (USAs militær kommando over alle 54 afrikanske lande udtagen Egypten)

- ⁶⁶ "Bank for International Settlements". Den er bank for centralbanker, bl.a. Nationalbanken og Den Europæiske Centralbank. www.bis.org/banking/finserv.htm

- ⁶⁷ "Arbejderen", 7. januar 2015.

- ⁶⁸ http://um.dk/da/~media/UM/Danish-site/Documents/Politik-og-diplomati/Nyheder_udenrigspolitik/2013/Danmarks%20samtaenkte%20stabiliseringsindsatser%20i%20verdens%20braendpunkter.pdf

- ⁶⁹ Se: "Den libyske krig, American Power og faldet i petrodollarsystemet" af Peter Dale Scott. Se også: "Den euro-amerikanske krig mod Libyen: Kritikeres officielle Løgne og misforståelser" af James Petras

- ⁷⁰ https://ja4change.wordpress.com/http://kpnet.dk/artikler/globalt/13/0819_Afrika_vil_aldrig_acceptere_genkolonialisering.html

- ⁷¹ http://um.dk/da/~media/UM/Danish-site/Documents/Politik-og-diplomati/Nyheder_udenrigspolitik/2013/Danmarks%20samtaenkte%20stabiliseringsindsatser%20i%20verdens%20braendpunkter.pdf

- ⁷² Se: "Backfire: The CIA's Biggest Burn", af Ron Ridenour, José Martí Publishing House 1991, side 79-86. Se: "The Fish Is Red" af Warren Hinkle og William Turner, Harper & Row, 1981.

6. Eks JUGOSLAVIEN

[Folket: Det tidligere Jugoslavien havde inden opløsningen i 1991 23.472.000 indbyggere. Der var seks republikker på et areal på 256.393 km². De seks republikker var dannet i ét Jugoslavien efter første verdenskrig. Serbien havde 5.754.000 indbyggere med to autonome områder - Vojvodina og Kosovo med 2 mio. hver. Kroatien med 4.7 mio. Slovenien ca. 2 mio. Bosnien og Hercegovina 4.4 mio. Makedonien 2 mio. Montenegro 616.000 indbyggere. Serbere udgjorde størst delen med 36 %, kroater 20 %. De fleste serbere er Ortodox kristne; de fleste kroater katolikker; de fleste bosniere og albanere er muslimer. Disse folk boede ved siden af hinanden uden store kriser, indtil opløsningen af Sovjet Unionen og Øst Europa.]

Efter at Jugoslaviens præsident Josip Broz Tito døde, i 1980, begyndte nogle albanere og kroater at agitere for selvstændighed. Efter murens fald brød voldelige handlinger ud flere steder med etniske udrensning. Hvor en gruppe var i mindretal blev de ofte udsat for pogromer af flertallet. Tyskland opfordrede Kroatien til, at forlade den jugoslaviske union. Vesten ville gerne stoppe den uafhængige og blandede socialisme som Tito stod for, da han var præsident fra 1953 til sin død i 1980.

Der har været flere krige i ex Jugoslavien. Først i Slovenien i juni 1991; Kroatien fra midt-1991 til midt-1995; Bosnien fra midt-1992 til december 1995; Kosovo fra april 1998 til juni 1999. Der var nogle oprør fra 1999 til 2001, blandt andet i Makedonien. Der er forskellige skøn over dødsfald fra 130.000 til 200.000. Op mod fem mio. blev drevet bort fra deres hjem.

United Nations Protection Force in Yugoslavia (UNPROFOR) var til stede fra februar 1992 til marts 1995. Danmark var en del af den.

”Den 8. november 1992 oprettede danske soldater et Headquarters Company (HQCOY) med 142 soldater, 8 officerer og 20 observatører i Kiseljak, Bosnien. Den 26. september 1995 nedlagdes hovedparten af Danbat og returnerede til Danmark. En del af styrkerne samt Leopard-enheden overgik til den NATO-styrede Implementation Force (IFOR) mission, der igen overgik til Stabilisation Force (SFOR).”⁷³

Websiden er skrevet af Karsten F. Gryet, dansk udsendt til den fredsbevarende mission i borgerkrigen, i eks Jugoslavien.

Det er svært at finde antal af dræbte og sårede danske soldater i løbet af deres tjeneste i Balkan området siden 1992. Jeg har fundet frem til fire tal, tre fra 1992-95, og et efter 1999. DR nyheder skrev, 15. januar 2011, at en var dræbt i Kosovo efter 1999.⁷⁴

Men ifølge ”drabssager i Danmark” blev 18 danske soldater og civile i tjeneste ved militæret dræbt i krigen mellem 1992 og 1996. Jeg ved ikke hvor pålidelig ”drabssager i Danmark” er.⁷⁵

NATO holdt sig udenfor FN i 1999 med den såkaldte Kosovo Force (KFOR). I marts 1999 indledte NATO en massiv bombekampagne mod mål i Serbien, Montenegro og Kosovo. De vigtigste deltagende lande i krigen mod Jugoslavien var Storbritannien og USA, men der deltog også fly, skibe, og tropper fra Danmark, Tyskland, Italien, Frankrig og Tyrkiet.

*”Ligesom der i Jugoslavien blev indledt en voldsom propagandakrig mod NATO, indledte medierne i den vestlige verden en modsvarende voldsom propagandakrig mod Jugoslavien. Et af de lande hvor manipulationen var stærkest var i Danmark, hvilket afspejlede sig i, at krigen her fandt den største opbakning indenfor NATO blokken. Alligevel blev der gennemført en lang række demonstrationer og fredsarrangementer til støtte for afslutning af krigen”.*⁷⁶

Med NATOs deltagelse i krigen var Danmark ”på kant med Grundlovens §19 uden FNs og Sikkerhedsrådets accept,” skrev ”leksikon”.

Blandt NATOs lokale allierede var den terroristiske og narkosmuglende paramilitære hær, Kosovo Liberation Army (KLA).

James Bissett, en tidligere canadisk ambassadør for Jugoslavien fra 1990-92, har skrevet om KLA som terrorist lakaj for USA-NATO.⁷⁷

Ifølge en rapport af U.S. Committe for Refugees, var KLA i gang med at ”udrense den etnisk serbiske befolkning.”⁷⁸

KLA var på USAs terrorist list indtil 1998. Efter NATO fik Serbien til at opgive krigen i sommeren 1999, gik KLA i opløsning. Flere af deres ledere blev en del af den nye Kosovo regering. KLA medlemmer blev ikke retsforfulgt for krigsforbrydelse, eller terrorisme og narko smugling, men Serbiens præsident Slobodan Milosevic blev. Han blev anholdt i 2001 og døde i fængsel, 11. marts 2006 før retssagen var færdig.

NATO bombardementet fra 25. marts til 10. juni, 1999 dræbte over 10.000 mennesker. NATO landede 15.000 tropper, blandt dem var danskere. 850.000 albanere og 200.000 serbere blev fordrevet fra deres hjem som følge af denne konflikt.

De danske regeringer er ivrige efter at komme i krig

Det har ikke været muligt for mig at finde præcise tal for hvor mange danske soldater der har deltaget i krige i Balkan efter deres udsendelse i 1992. Der har været mindst 20.000 og op til 35.000. Men de tal passer ikke sammen med Forsvarets tal, som er kun 26.000 udsendte soldater i alle deres krige mellem 1992 og 2014: Balkan, Afghanistan og Irak.

Dansk militær indsats i NATO inkluderede 9 F-16 fly mellem oktober 1998 og sommer 1999. De første 875 danske tropper var sendt til Kosovo. Gennem årene var 27.500 danskere i tjeneste: 26.000 militære, 800 politifolk, 700 observatører, ifølge Karsten Gryet.⁷⁹

Danmarks Radio skrev den 15. januar 2011, at der havde været 12.000 danske udstationeret i Kosovo siden 1999.⁸⁰

To involverede sygeplejerske, Signe Lau og Gunnar Olesen, kom op med andre tal. De skrev i "Berlingske", 5. juni 2010:

"Da koldkrigen stoppede, blev Danmark for alvor et krigsførende land. I 1994 var danske kampvogne i 'slaget ved Tuzla' (Bosnien) forsidehistorie i verdenspressen. Siden da har ca. 25.000 danske militærfolk været udsendt for at støtte udenrigspolitiske, aktivistiske tiltag - fordelt på over 40.000 udsendelser, da mange har været udsendt flere gange. De fleste til eks Jugoslavien (30.000)... I 2002 startede Afghanistan, nu med ca. 7.500 udsendelser. 2003-07 var der 6.344 udsendelser til Irak." Det giver 43.844 udsendelser.

Det ser ud til, at alle kilder, også forsvarsministeriets, er enige om, at der *nu* er 35 danske soldater og hjemmeværnsfolk i Kosovo, men ikke nogen andre steder i eks Jugoslavien. Hvor mange milliarder kroner det har kostet den danske befolkning er umuligt at finde tal på. Men vi ved at mindst 10.000 flygtninge er kommet hertil, bare fra Bosnien.

Danmark har været med til at dele Jugoslavien op i syv nationer: Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Makedonien, Montenegro, Serbien, Slovenien og Kosovo. I 2009 havde 54 lande herunder Danmark anerkendt Kosovo som selvstændig stat. Udviklingen forskød den globale magtbalance. Flere af de nye stater er blevet medlemmer af NATO og EU, og andre er på vej. Eks Jugoslavien tilhørte organisationen De Alliancefri Lande, som ikke eksisterer mere. Uanset hvad det har kostet i menneskeliv, infrastruktur i ruiner, natur ødelæggelse, klimaskader og penge har det været værdifuldt, siger magthaverne, som ikke betaler prisen.

Del og hersk er god militær og politisk strategi. Henry Kissinger, USAs tidligere udenrigsminister, foretrækker at Syrien bliver delt op i mindre små enklaver i stil med eks Jugoslavien. Kissinger var udenrigsminister under præsident Richard Nixon og senere præsident Gerald Ford i 1970'erne. Han var også 'hjernen' bag militærkuppet mod den demokratiske valgte præsident Salvador Allende i Chile, 11. september 1973.

"Dét bedste resultat, som jeg kunne foretrække at se i Syrien, er et opbrudt og balkaniseret land med mere eller mindre autonome regioner," sagde han under en tale til studerende på Ford School of Public Policy ved universitetet i Michigan", skrev "Arbejderen", 8. august 2013.⁸¹

⁷³ <http://www.unprofor.dk/dk/danmarksdeltagelse.asp>

⁷⁴ <http://www.dr.dk/Nyheder/Indland/2011/01/14/143805.htm>

⁷⁵ http://drabssageridanmark.beboer2650.dk/html/danske_soldater_faldet_i_tjene.html

⁷⁶ <http://www.leksikon.org/art.php?n=2919>

⁷⁷ <http://globalresearch.ca/articles/BIS111A.html>

⁷⁸ http://en.wikipedia.org/wiki/Kosovo_Liberation_Army
og
https://www.princeton.edu/~achaney/tmve/wiki100k/docs/Kosovo_Liberation_Army.html

⁷⁹ <http://www.unprofor.dk/balkanveteranerne/efterkrigstid.asp>

⁸⁰ <http://www.dr.dk/Nyheder/Indland/2011/01/14/143805.htm>

⁸¹ <http://arbejderen.dk/udland/usa-vil-opsplitte-syrien-i-etniske-enklaver>

7. UKRAINE

[Folk: ca. 45 millioner; 78 % ukrainere, 17 % russere. Ukrainere havde ikke eget sprog før i det 15.-16. århundrede. De oprindelige folk er slaviske og rusnys. Områderne øst for Dnepr var i 1686 en del af zar-Rusland og blev gradvist russificeret. Områderne vest for Dnepr var en del af den polsk-litauiske realunion, og blev i 1795 en del af de Habsburgske Arvelande med vestlig indflydelse. I denne periode blev grunden lagt til de nuværende modsætninger mellem vest og øst Ukraine. Oktoberrevolutionen og den russiske borgerkrig blev efterfulgt af en række regeringer for Ukraine. Det blev til Den Ukrainske Socialistiske Sovjetrepublik fra 21. december 1919 indtil 1991.

Krim er en halvø med to millioner indbyggere. Russere udgør 58 %, ukrainere 24 %, Krim tatarer 12 %. Russisk er modersmål for 77 % af befolkning. Det blev en del af det russiske kejserrige efter 1783. Krim ligger tæt op til Rusland, og hørte til den russiske sovjetrepublik indtil 1954, da sovjet overdrog det til den ukrainske SSR. Overdragelsen af Krim-oblasten til Ukraine er blevet beskrevet som en "symbolsk gestus", der markerede 300-året for, at Ukraine blev en del af det russiske imperium.]

*"Fire danske F16-fly landede [30. april 2014] i Estland, hvor de som de første Nato fly skal være udstationeret i den tidligere sovjetrepublik på grænsen til Rusland."*⁸²

Dermed er Danmarks regering stolt over at være forrest i kampen mod Ruslands "aggression", som "truer" folket i Baltikum og Polen, hedder det i politikernes sprog.

"Flyene og et mandskab på i alt 60 mand ankom til luftbasen Amari i den vestlig del af den baltiske stat på et tidspunkt, hvor Nato styrker alliansens tilstedeværelse i regionen på grund af krisen omkring Ukraine," skrev Metro avisen. Den eneste NATO-base i Baltikum har indtil nu været en luftbase i Siauliai i det nordlige Litauen.

"Over 150 amerikanske soldater kom til Estland... De er en del af en styrke på i alt 600 mand, som Washington har sendt til Polen og

Baltikum... Briterne har også sendt fire Typhoon kampfly til Litauen, mens Polen har sendt fire MiG 29. Frankrig har sendt fire Rafael kampfly til Polen."

Danmark får *"en nøglerolle i Nato's oprustning,"* hed overskriften i "Politiken" den 30. juli 2014. Danmarks regering vil gerne *"kraftigt udvide et NATO-hovedkvarter i polske Stettin"*, som svar på *"Ruslands aggressive fremfærd på Krim og i Østukraine."*

I september og december sendte Danmark 6 F-16 og 300 soldater til Baltikum og Polen.

Danmark - NATO - USAs oprustning sker efter at Krims parlament og flertallet af befolkningen følte sig truet af Kijevs regering, som gerne vil føre hele landet ind i EU og NATO. I marts 2014 stemte 97 % af vælgerne for en optagelse i den Russiske Føderation, hvad Rusland accepterede. Det førte til en øget spænding mellem USA-NATO-EU og de store partier i Ukraine.

Skiftende ledere i Ukraine havde over en årrække prøvet at holde balancen mellem vesten og Rusland, men siden november 2013 har der været uroligheder i Kijev, Odessa og i den østlige del af Ukraine. I februar 2014 var der gadekamp i Kijev og 75 mennesker omkom.

I Odessa blev ca. 40 pro russiske demonstranter dræbt af pro vestlige demonstranter. De pro russiske opholdt sig i en fagforenings bygning mens benzinbomber blev kastet ind. De blev brændt ihjel.⁸³

Den 22. februar afsatte parlamentet præsident Viktor Janukovitjs. Han søgte en balance mellem vesten og Rusland og ville ikke ind i NATO. Uden valg bragte parlamentet den pro vestlige Oleksandr Turtjinov ind som fungerende præsident indtil valget i maj. Siden da har der været uro i landet.

Den 23. februar 2014, blev loven om beskyttelse af mindretalssprog, herunder russisk, afskaffet. Ukrainsk blev det eneste officielle sprog på alle niveauer. Den 26. februar 2014 stødte tusinder af pro russiske og pro ukrainske demonstranter sammen foran parlamentsbygningen i Simferopol på Krim. I kølvandet af protesterne fulgte afsættelsen af Ukraines præsident Janukovitj, og

et krav fra pro - russiske demonstranter om løsrivelse af Krim fra Ukraine og for støtte fra Rusland.⁸⁴

Den 28. februar 2014 tog russiske militærstyrker kontrollen over bygninger, lufthavne og andre knudepunkter på Krim. Den ukrainske regering betragtede begivenhederne som en russisk invasion og besættelse af Krim. Rusland har en flåde i Krim, som ligger tæt op til deres hoved land. Russerne var bekymret. Hvad nu hvis den ny regering ville give USA-NATO en base der. Hvad ville USA synes, hvis Rusland ville have en militær base i Mexico, for eksempel? USA har allerede baser og har haft baser i lande tæt ved Rusland, som var del af USSR.

Den 1. marts 2014 gav det russiske parlament præsident Vladimir Putin myndighed til at anvende militær magt i Ukraine. Vesten og Ukraine fordømte dette.

Den 16. marts 2014 afholdtes en folkeafstemning på Krim med forslag om, at udtræde af Ukraine og om optagelse i den Russiske Føderation. 97 % af vælgerne stemte for begge forslag. Krim erklærede sig uafhængig af Ukraine og ansøgte om optagelse i den Russiske Føderation.

Den 18. marts 2014 bød præsident Putin Krim velkommen i den Russiske Føderation.

I øst Ukraine, især i byerne Donetsk og Lugansk, blev der stemning for at rive sig løs af nationen. I Donetsk er halvdelen af befolkning af ukrainsk oprindelse og resten russisk; i Lugansk er ca. 85 % af den halve millioner indbyggere af russisk oprindelse, og resten ukrainsk. Ved en folkeafstemning i maj, stemte 90 % af Donetsk-regionen for en "Donetsk Folkerepublik". I Lugansk stemte ca. 95 % for "Folkerepublikken Lugansk". Ukraines regering i Kijev betegnede folkeafstemningen som en farce og erklærede den illegal mens folkeafstemningen blev godkendt i Rusland. Siden da har der, af og til, været kampe mellem separatisternes militser og hæren, som får hjælp fra lejesoldater i USA.

"Det ukrainske militær får hjælp til at tøjle separatisterne i den østlige del af landet fra 400 lejesoldater fra USA, skriver tysk avis. Sagen kommer ikke bag på en dansk ekspert," Berlingske.⁸⁵

Berlingskes kilde, danske lektor Flemming Splidsboel, der tidligere har arbejdet som

analytiker i Forsvarets Efterretningstjeneste, mener det er muligt med lejesoldater.

"Jeg synes ikke, at det er så overraskende... der har været et militært samarbejde mellem USA og Ukraine i en årrække... så vil man nok akut optrappe rådgivnings programmet" forklarer han. *"Lejesoldaterne er ifølge de ubekræftede forlydender elitesoldater fra den private virksomhed Academi, som tidligere hed Blackwater, og som sendte lejesoldater til Irak under krigen i landet, hvor de fik et tvivlsomt ry,"* skrev Berlingske.

USA og EU prøver at knuse Rusland med økonomiske sanktioner og boykot, og med våben oprustning. Indtil nu har Rusland ikke gjort gengæld. De overvåger med fly hvad der forgår, mens Vesten forbereder krig.

I december 2014 holdt NATO en "Hypotetisk" krig med Rusland i Baltikum, skrev USAs hær avis, Stars and Stripes.⁸⁶

"NATOs Allied Land Command har endelig nået fuld operationel kapacitet, LANDCOM sagde kommandør generaløjtnant John Nicholson ved afslutningen... i NATOs største øvelse siden afslutningen af den kolde krig."

"USA har i de forløbne år bygget træningsfaciliteter, finansieret militære programmer og etableret strategiske luftbaser i en håndfuld af tidligere sovjetiske republikker i Centralasien.

*Disse omfatter Georgien og Aserbajdsjan i Kaukasus samt Usbekistan og Kirgisistan i Centralasien. Den amerikanske luftbase i Usbekistan blev lukket af præsident Islam Karimov i 2005."*⁸⁷

USA's luftbase i Kirgisistan fungerede med transport og logistik ved USA-NATOs krig imod Afghanistan fra december 2001 indtil juni 2014, da den blev overleveret i nationens hænder. USA-NATO også har haft en forsynings base i Tadsjikistan af samme årsag.

Da Sovjetunionen kollapsede, blev det til 15 nye nationer. Tre af dem ligger tæt ved EU. Regeringerne og store dele af befolkningen i Moldau og Georgien, samt Ukraine, ønsker at være EU-USAs lejr. Mere neutrale er de energi rige nationer—Aserbajdsjan, Usbekistan og Turkmenistan. De handler med Rusland, Tyrkiet, Kina, og Vesten.

Alle tidligere Warszawa pagt lande og Baltikum er blevet medlemmer af EU: Polen, Bulgarien, Tjekkoslaviet, Ungarn, Rumænien, Albanien, og Øst Tyskland er sammen med hele Tyskland - og de deltager også med Letland, Estland, Litauen i NATOs øvelser.

USA har 800 militære baser i 63 lande, og andre militære faciliteter i ialt 130 lande. I USA selv er der 6000 baser og militær faciliteter. I dag har USA baser i lande, hvor det var utænkeligt før: Irak, Afghanistan, Saudi-Arabien, Australien. Selve på den Nordlige Polarcirkel har de missil skjold deployeringer. De har permanente tropper i Polen, Colombia, og Israel. De har militær og flåde øvelser med lande som de tidligere smadrede: Vietnam og Cambodja.⁸⁸

Rusland med 145 millioner mennesker har kun et dusin militære baser og faciliteter i syv tidligere sovjet republikker, samt en flåde facilitet i Syrien. I alt er der ca. 30.000 militærfolk uden for deres egen territorium.⁸⁹

⁸² <http://www.mx.dk/nyheder/danmark/story/29708963>

⁸³ <http://www.abcnyheter.no/nyheter/2014/05/02/38-mennesker-dode-i-brann-i-bygning-sor-i-ukraina>

⁸⁴ <http://da.wikipedia.org/wiki/Krim>

⁸⁵ <http://www.b.dk/globalt/tyske-medier-amerikanske-lejesoldater-opererer-i-ukraine>

⁸⁶ <https://rickrozoff.wordpress.com/2014/12/10/nato-land-command-hypothetical-war-with-russia-in-baltic/>

⁸⁷ <http://www.globalresearch.ca/development-of-us-military-facilities-in-former-soviet-union-u-s-to-build-training-center-in-tajikistan/19916>

⁸⁸ <http://www.globalresearch.ca/the-worldwide-network-of-us-military-bases/5564>

⁸⁹ http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Russian_military_bases_abroad.

8. Oprør er nødvendigt

"Vi opfatter det som noget naturligt, at vi igen er på vej i krig. Det er blevet en helt naturlig del af vores hverdag. Vi tager det næsten for givet, at der går danske soldater rundt ude i verden og er i krig," siger Vibeke Schou Tjalve, seniorforsker ved Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS), til "Politiken", den 1. oktober 2014.

Tjalve har undersøgt den danske krigsmentalitet i de sidste 15 år, hvor Danmark har deltaget i krig. Hun mener at folk har den *"overbevisning, at hvis USA siger, at det er klogt, så er det klogt for os at være med... Vi har ligesom brudt den der jomfruhinde."*

Det er blevet sådan, at denne "røde" regering har *"mindre forbehold mod anvendelsen af væbnet magt end amerikanerne"*, mener Tjalve, i hvert fald når det kommer til Syrien.

Danmark Radios nyheder kunne konstatere det samme. I sit program, den 8. august 2014, mener de interviewede militære forskere at, *"vi gik i krig for at tækkes USA"*.

"Afghanistan handlede aldrig om Afghanistan. Når Danmark sendte soldater..., så var det fordi vi gerne ville have, at de blev ved med at tage telefonen i Washington, når vi ringede til dem," fortæller Peter Viggo Jakobsen, lektor på Det Danske Forsvarsakademi.

"Når man kan sige, at den danske indsats i Afghanistan har været en succes, så er det fordi de elsker os i Washington i dag..."

Jakobsen får støtte af Mikkel Vedby Rasmussen, professor og leder af center for militære studier på Københavns Universitet. Han mener, at hvad *"der så end skete i Afghanistan, det kan være lige meget...[fordi] vi var der af hensyn til amerikanerne."*

Jeg mener, at hvis vi gerne vil undgå flere dødsfald, både vores egne og andres, skal vi tage medansvar og handle imod magthavernes terrorkrige.

Visioner

Vi har brug for flere fredsvagter, og vi har brug for flere taktikker. Vi skal hjælpe hinanden med at se at det gavner, at vi gør noget for at redde planeten. Vi skal dele vores budskab ud hvor folk samles; boykotte bestemte våben firmaer; lave happenings foran Børsen og banker og andre steder; lave gade teater som Solvognen; gå en lang march som den fra Holbæk til København imod atomvåben; konfrontere krigsmagerne og deres krigsmaskiner; genoprette civile ulydigheds – aktioner - lade os inspirere af Greenpeace og andre aktivistiske miljø grupper, fra Occupy Wall Street og de spanske indignerede.

Vi må forene bevægelserne for fred og for klodens overlevelse.

Vi er naturligt allierede, da årsagerne til disse elendigheder er sammenfaldende: profit og magtgrådighed; og konsekvenserne er de samme: død for menneskeheden og planeten.

Island gjorde det. Cuba gjorde det. Venezuela gjorde det. Bolivia gjorde det. Ecuador gjorde det. Lad os også gøre det: tage vores suverænitet tilbage fra USA, NATO, EU.

Et godt bud for Danmarks fremtid er hvad jeg skrev i "Information", den 15. juni 1984, om det mest typiske danske ord, "ligeglad".

"[Vi burde afvise] den kulturimperialisme, der kommer fra mit gamle land. Al den forbandede "junk food", de billige produkter, de hypnotiserende, nedvurderende annoncer, den bedøvende video-kultur, den ramme materialisme. Der er lige så megen kulturimperialisme her som i de tredje verdens lande, der stadig domineres af USA."

"Bryd med de gamle stivnede former. Vær ikke så 'ligeglade.' Bank på døre, både hos jeres egne landsmænd og hos de udlændige der bor her. Bank på med et fortrøstningsfuldt budskab, tilskynd folk til at gå ind i... massebevægelser, som arbejder for en forandring af samfundet. Vær

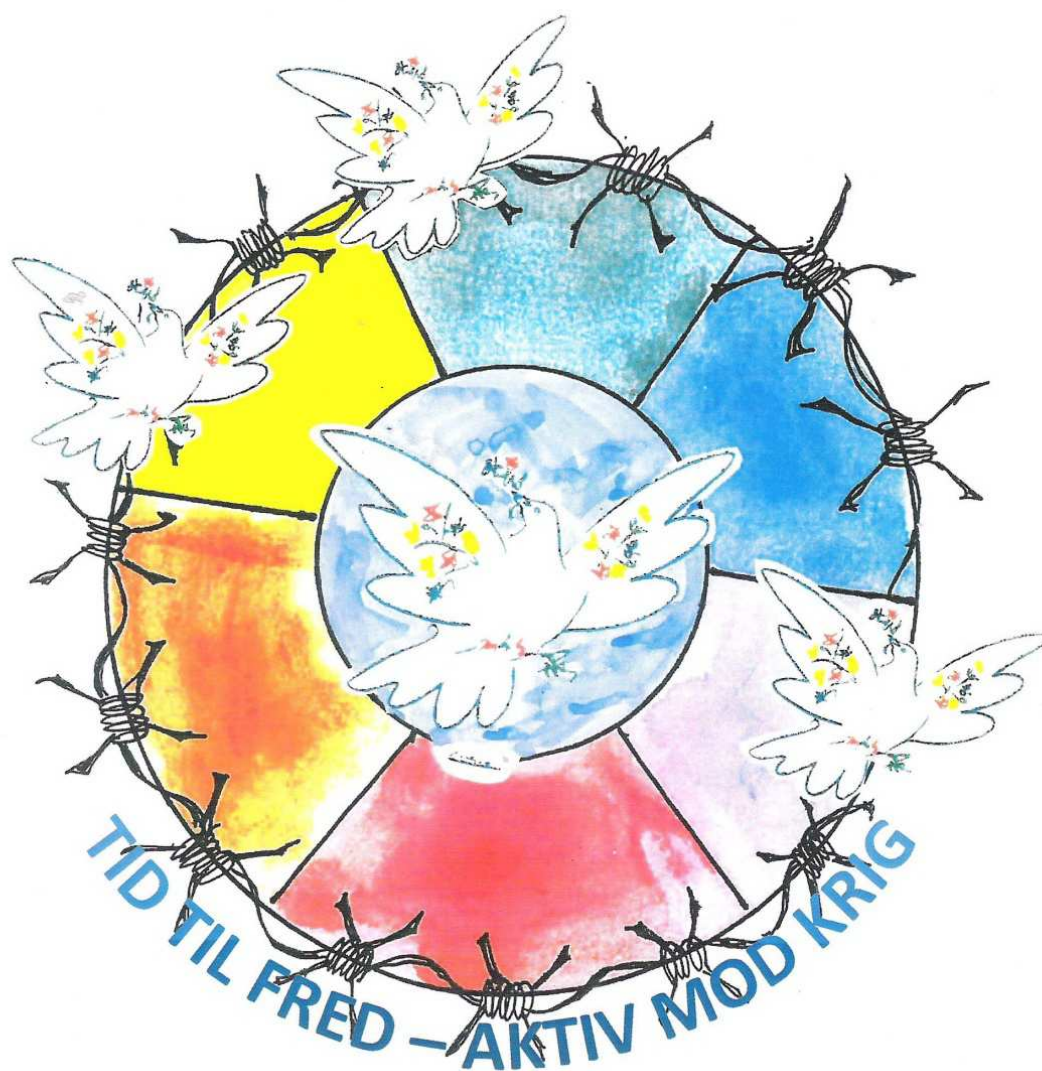
stolte over at være aktiv. Lav aktioner, der kan vinde respekt. Hvem i alverden kan tage demonstrationer alvorligt, når de begynder præcis kl. 16 og slutter præcis kl. 17 efter obligate musik og... taler. Lær af Christianias første år, af BZ'erne, Kulørte Klat. Besæt flere tomme bygninger, flere uudnyttede arealer. Skab alternativer, også alternative økonomiske og politiske modeller."

"Det bedste bidrag, I danskere i opbrud kan give jeres egne og verdens fremtid er efter min ringe

mening at anerkende det skadelige i amerikansk real politik ('Magt er ret') og se at forføje jer bort fra USA's sfære så hurtigt som muligt."⁹⁰

Vi kræver en folkeafstemning før Danmark deltager i krig med mindre vi er blevet invaderet!

⁹⁰ <http://www.ronridenour.com/da/art/1984/0615-rr.htm>

1. Go where you are supposed not to go
2. Say what you are supposed not to say
3. Stay when they tell you to leave

Un appel de Stéphane Hessel

U.TB-JS

Oktober Forlag

ISBN 9788790609214